

INTERNATIONAAL

Brexit

6

STUDENT

Hervorming LOKO

8

Fysieke agressie zet Faculteit Filosofie op stelten

Een meningsverschil tussen professor en assistent aan de Faculteit Filosofie is ontaard, waarna de politie opgeroepen werd. Het incident verdeelt de faculteit, met verstoorde lessen tot gevolg.

RODERIK DE TURCK

Op maandag 15 februari werd de politie opgeroepen na een incident tussen een professor en een assistent aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW). De betrokkenen moesten gescheiden worden door omstanders. De professor in kwestie verliet vervolgens het pand voor de politie ter plaatse arriveerde.

De onderzoeker legde onmiddellijk een verklaring af, de professor erna ook. De verklaringen verschillen, maar er is sprake van fysieke agressie. Beide partijen hebben dan ook een klacht ingediend, al is niet duidelijk wat de precieze aantijgingen zijn.

Op woensdag 17 februari gaf de professor een werkcollegie dat normaal door de assistent moest gegeven worden. Enkele studenten waren op de hoogte van het incident van maandag en verstoorde de les.

"Het vak in kwestie is opgeschort tot aan de paasvakantie om te vermijden dat het verder escaleert, bevestigt Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte.

"Er zijn allerlei geruchten dat de assistent niet meer mag lesgeven, maar dat is niet waar. Het enige dat wij opgelegd hebben, is dat beiden niet meer mogen samenwerken. Voor de rest wachten wij het resultaat van het onderzoek af, vervolgt Raymaekers.

Lees verder op pagina 3.

Voorlopig geen Leuvens hoger onderwijs voor vluchtelingen

"Wij zijn solidair met vluchtelingen," opende rector Rik Torfs het academiejaar. Vijf maanden later verzorgt de universiteit opvang, maar geen onderwijs. Er komen alvast 250 plaatsen bij.

Je bent jong en je vlucht. Na een helletocht heb je eindelijk een nieuwe thuis en een nieuwe toekomst. Daarvoor is een hogere opleiding eens zo handig.

Dat vindt ook Rik Torfs. De Leuvense rector hield bij de opening van het academiejaar een gloeiend pleidooi voor meer solidariteit. "We nemen ons voor

onderwijs te organiseren ter ondersteuning van vluchtelingen en hun integratie," beloofde hij toen. "Geen woorden, maar daden," klonk het nog.

Vijf maanden later heeft de KU Leuven in tegenstelling tot andere universiteiten nog geen concrete plannen voor specifieke opleidingen voor vluchtelingen.

Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink noemt dat dan ook voorbarig. "Nu houden wij in samenwerking met het Leuvense stadsbestuur ons bezig met bed, bad en brood. Dat is ook waar de overheid naar vraagt." De KU Leuven biedt net geen twintig vluchtelingen onderdak in het Kartuizerklooster. "De KU Leuven zal nog 250 vluchtelingen opvangen," aldus Torfs. (bc, sr, rdt, pd, kp)

Lees verder op pagina 7

CULTUUR

KU Leuven plant museum in 2025

16

SOCIAAL

Almagelijkheid op komst?

12

Nieuwe stemprocedure rectorsverkiezing ingewikkelde mengeling

De studentenvertegenwoordigers hebben een nieuwe stemprocedure voor de rectorsverkiezing gekozen. Het getrapte systeem wordt aangevuld met facultaire congressen.

RODERIK DE TURCK

Op 26 februari besliste de Algemene Vergadering van de Studentenraad KU Leuven over de stemprocedure van de rectorsverkiezing. "Er is beslist om met een getrapte systeem te werken. Dat betekent dat er per faculteit een aantal personen mag afgevaardigd worden om te gaan stemmen," vertelt Joris Gevaert, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven.

De stem van die kiespersonen wordt op voorhand bepaald op een of meerdere facultaire congressen. Zo'n congres wordt georganiseerd door de studentenvertegenwoordigers en zou alleen toegankelijk zijn voor studenten van de faculteit. Ook de rectoriskandidaten zijn niet

welkom op de facultaire congressen.

"Het doel hiervan is gewone studenten mee te laten bepalen wie de nieuwe rector is," zegt Gevaert. Studenten stemmen dan via het *alternative vote* systeem, dat studenten Sociale Wetenschappen eerst voorgesteld hebben. Hierbij komen studenten via een rangschikking tot de meest gedragen kandidaat. Op die kandidaat stemmen dan alle kiespersonen.

"Het is heel duidelijk uit de stemming dat de kiespersonen niet zelf mogen kiezen op wie ze stemmen, maar dat er telkens een raadpleging moet aan vooraf gaan," vat Gevaert de situatie samen.

Lees verder op pagina 3

Opinie

Splinter

Struisvogelgedrag

Ik durf het bijna niet toe te geven, maar soms ben ik bang van de zwerver die me aanspreekt op het Hooverplein.

Soms ben ik bang van de buitenlandse vrouw die in Brussel om geld komt vragen aan mijn autoraam. Soms ben ik bang van de gehandicapte jongen en zijn trouwe viervoeter, die ik kruis aan de Alma.

Niet omdat ik denk dat ze me kwaad zullen doen. Integendeel. Maar omdat ik bang ben van het onbekende. Of beter gezegd, van problemen die mij volslagen onbekend zijn. Omdat ik niet weet hoe ik erop moet reageren.

“Mensen haken af bij heel zware thema's,” zei fotografe Lieve Blancquaert in de vorige *Veto*. “Niet weer mensen die voor hun hut in de modder staan te stampen, krijg je dan als commentaar,” vertelde ze. Ik wou dat ik kon zeggen dat ik nooit zo ben, Lieve Blancquaert. Ik wou dat ik kon zeggen dat ik nooit mijn hoofd opzij draai.

Jammer, maar helaas. Ik probeer mezelf te verplichten er niet aan toe te geven. Elke keer opnieuw. Maar ik kan alleen eerlijk toegeven dat het soms verdomd moeilijk is.

Het liefst van al steken we ons hoofd in het zand. We maken een afwijzend handgebaar naar de vrouw aan ons raam. We negeren de zwerver op het Hooverplein. We lopen in een grote boog om de jongen en zijn beperking heen. Iemand anders zal het wel oplossen.

Onlangs nog zag ik de theatervoorstelling *Hoop* van Het nieuwstedelijk. Het stuk eindigt - spoiler alert - met een minutenlange tirade gericht aan het publiek, die ons wijst op onze eigen individuele verantwoordelijkheid in de klimaatproblematiek. “Ik hou niet van pamflettair theater,” zeg ik in eerste instantie tegen mijn gezelschap wanneer we de zaal verlaten. “Ik hou er niet van als mensen zeggen wat ik moet denken.”

Even later realiseer ik me echter de ware reden waarom ik met gemengde gevoelens de schouwburg uitloop. De acteurs hebben me net minutenlang met mijn neus op de feiten gedrukt: ik doe niets voor ons klimaat. Ik doe er zelf niets aan om er mee voor te zorgen dat onze wereld niet kapot gaat. En precies dat wilde ik eigenlijk niet horen.

Of de voorstelling nu goed of slecht was, is voor dit verhaal eigenlijk niet van belang. Of ik nu hou van pamflettair theater of niet, dat doet er niet toe. Wat wel belangrijk is, is dat ik net recht werd aangesproken op mijn eigen struisvogelgedrag. Op mijn eigen gebrek aan engagement.

Natuurlijk kan ik op mijn eentje de wereld niet verbeteren. Natuurlijk kan ik de onbekende gehandicapte jongen nooit écht helpen. Natuurlijk zal mijn minimale euro de prangende situatie van de vrouw aan mijn autoraam niet oplossen.

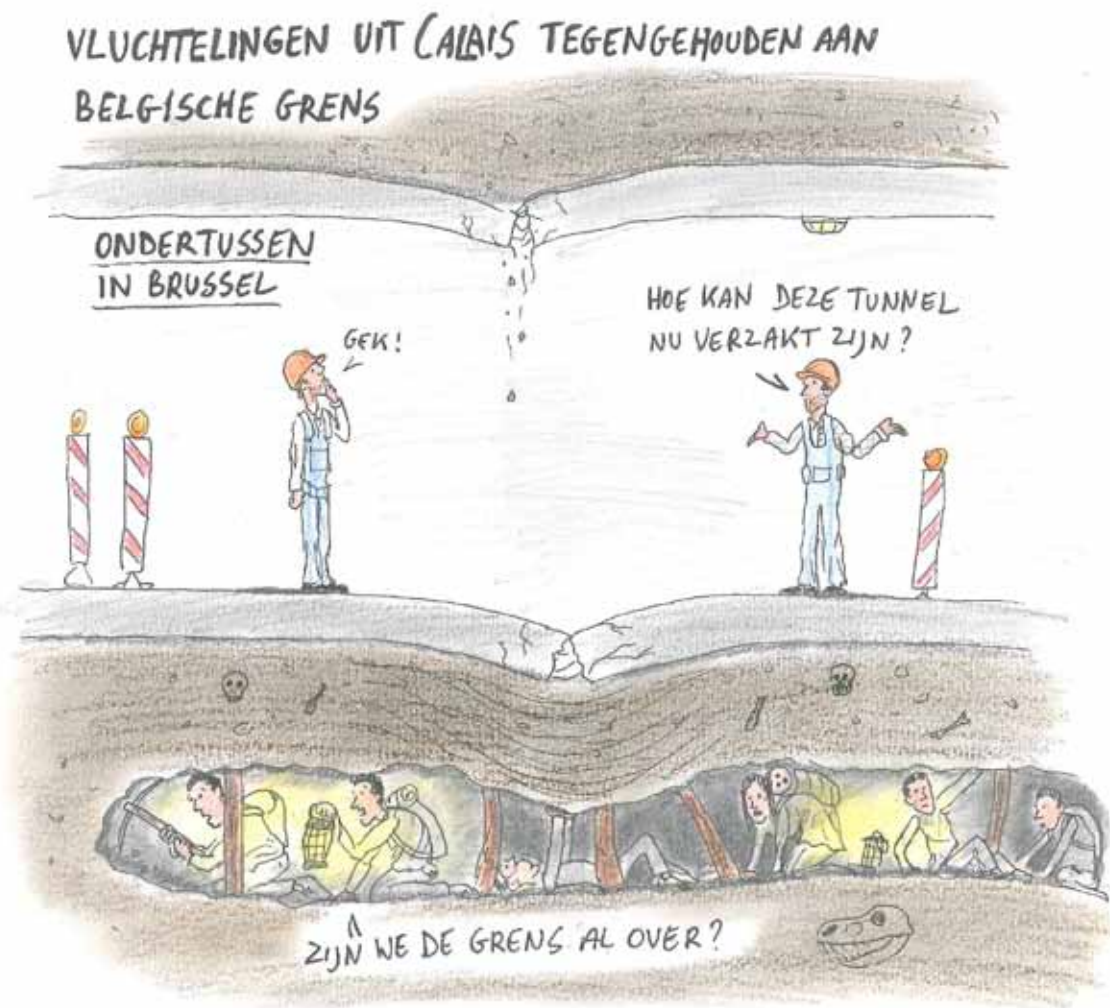
Toch moet je aan jezelf durven toegeven waar je wél iets kan doen en je dat nalaat. Waar je zelfs het lef niet toont ook maar iets kleins bij te dragen. Niet uit een gebrek aan interesse of bezorgdheid, maar omdat je bang bent voor wat te ver van je eigen bed staat. Voor wat jou volslagen onbekend is.

Ik herken dat zelf maar al te goed. *No judging*, maar durf die angst onder ogen zien. Durf te bekennen waar je zelf te kort schiet. Dat is een eerste stap. Het heeft me 22 jaar gekost voor ik deze Splinter op papier durfde te zetten. Maar het is een begin. *Babysteps*, geen zevenmijlslaarzen. Zo komen we er wel.

HEIDI VAN ROMPUY

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Martijn Stoop een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Ode aan de onderwijsvernieuwing

Sommige artikelen wil je echt niet schrijven. Deze week had ik er zo drie. Het ene is een “incident tussen een professor en een assistent aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte” (zie voorpagina). Het andere is misschien iets minder aangrijpend: de stemprocedure voor rectorverkiezingen (zie voorpagina). Als afsluiter: het vluchtelingenbeleid (zie pagina 7).

Als u opmerkt dat “incident” vaag klinkt, feliciteer ik u. De ene partij spreekt over een fysieke aanval, de andere over een verbaal meningsverschil. Met politiek die moet opdraven, een geschorst vak en verstoord les tot gevolg. Wat een triest moment om filosofiestudent te zijn.

Ik beken eerlijk dat ik geen absolute zekerheid heb over wat er precies gebeurd is. De professor en onderzoeker willen niet praten. Iedereen errond doet niet anders dan elkaar tegenspreken.

Meer tinten grijs dan ik ooit wou tegenkomen.

De stemprocedure voor de rectorverkiezing is in vergelijking met de fysieke agressie van hierboven een mak bestje. Toch - misschien omdat ik de vorige rectorverkiezing het getrapte systeem van dichtbij meegemaakt heb - was het bijzonder frustrerend.

Het algemeen stemrecht dat op tafel lag, is onder de mat geveegd met argu-

menten als “populisme tegen gaan” en “superieure dossierkennis.”

Toch is er verbetering op komst: studenten mogen op een facultair congres stemmen op hun favoriete kandidaat en in principe stemmen de vertegenwoordigers op dezelfde manier. Waarom de tussenstap van vertegenwoordigers als die toch dezelfde stem moeten uitbrengen als studenten? Uw gok is even goed als de mijne.

Misschien nog zieliger dan de beslissing was toekijken naar een algemene vergadering waar de fracties amper naar elkaar luisterden en waar het wantrouwen tegenover de dossierkennis van hun eigen mandatarissen een onverklaarbare proportie heeft aangenomen. Ego's aan de macht, dat kan niet mislopen.

Maar goed, misschien hebben de voorstanders van een getrapte systeem wel gelijk. Wel jammer dat het al drie keer op rij is misgelopen.

Vierde keer goede keer zeker?

En dan kwam zaterdag. Het onderwijscongres van de Studentenraad. Op het programma: onderwijsvernieuwingen. De moeder van alle lege dozen denk je dan. Enfin, dacht ik toch. Niets bleek minder waar. Een boeiend slotdebat werd voorafgegaan door een interessante sessie over permanente evaluatie.

Dat laatste is echt geen mop. Peter Lievens, decaan Wetenschappen, haalt vlotjes het klassieke hoorcollege onderuit als een totaal inefficiënte onderwijsvorm.

Voor een alternatief hoeft u niet ver te zoeken. Activerend lesgeven en permanente evaluatie. Misschien hebben kwatongen gelijk als ze beweren dat het onbetaalbaar is voor de unief en te veel werklast veroorzaakt voor de docent, maar ik ben overtuigd.

Belangrijker nog, ik ben enthousiast. En dat is geen evidentie, want de idealistische, overijverige eerstejaarsstudent in mij is allang verzvolgen door een cynische, pragmatische ingesteldheid. Naar de les ga ik als het moet, meer niet.

Sommige artikelen schrijf je liever niet, maar ik kijk uit naar het artikel waarin aangekondigd wordt dat activerend onderwijs universiteitsbreed gaat.

Wie weet, misschien wordt het wel een speerpunt bij de volgende rectorverkiezingen.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

VAK OPGESCHORT EN LESSEN VERSTOORD AAN HET HOGER INSTITUUT VOOR WIJSBEGEERTE

Vervolg voorpagina.

Omdat het vak onder de verantwoordelijkheid van de professor valt, heeft hij op woensdag 17 februari de les gegeven, verduidelijkt de decaan verder. "Het is niet zo dat de onderzoeker ontslagen is of moet stoppen met onderzoek voor het proefschrift, bevestigt Raymaekers.

Boycot

De beslissing om een professor die betrokken is bij een dergelijk incident toch les te laten geven, viel evenwel niet in goede aarde bij een aantal studenten. Zij lanceerden een oproep om ook andere lessen van de professor in kwestie te boycotten.

"Het HIW, op de hoogte van deze aanval - die de professor bekend heeft - doet er alles aan dit stil te houden," staat er in een brief die uitgedeeld is in een andere les die de professor geeft.

"Wij hebben gearchiteld dat het onrechtvaardig is dat de professor nog les geeft, gezien het de gewoonte is in elke belangrijke instelling om BEIDE partijen te schorsen tijdens het onderzoek na een dergelijk misdrijf," gaat de oproep verder.

"Als je dit NIET goedkeurt en het ermee eens bent dat je geen les zou moeten

krijgen van een professor die onderzocht wordt voor slagen en verwondingen, BOYCOTT dan ASTUBLIEFT (*sic*) zijn lessen door het lokaal te verlaten en geen van de lessen die hij nog mag geven, bij te wonen tot de universiteit de JUISTE en ONPARTIJDIGE beslissing neemt," besluit de brief.

Raymaekers erkent dat hij opmerkingen krijgt over een tekort aan communi-

"Het vak is opgeschort tot aan de paasvakantie"

**BART RAYMAEKERS,
DECAAN HOGER INSTITUUT VOOR
WIJSBEGEERTE**

catie, maar wijst erop dat het onderzoek nog niet afgelopen is. "Het eerste wat wij als faculteit doen, is de bevoegde instanties zo snel mogelijk op de hoogte te brengen en hen hun werk te laten doen."

"Bovendien is er een grote groep studenten die zich helemaal niet achter zulke acties schaarst en zich distantieert van de

studenten die de lessen verstoord hebben," nuanceert Raymaekers.

Strafrechtelijke procedures

"Het rectoraat en de academische ombudspersoon (*Omer Van den Berghe, red.*) zijn heel snel op de hoogte gebracht en het is aan hen om tot een conclusie te komen," besluit Raymaekers. "Zo is de beslissing om het vak in kwestie te schorsen genomen op het niveau van het rectoraat," verduidelijkt de decaan. Rector Rik Torfs spreekt over "een administratieve maatregel om de sereniteit te bewaren."

Torfs schaarst zich achter de aanpak van Raymaekers: "De maatregelen die de decaan genomen heeft, zijn bedoeld om de orde te handhaven. Van wat ik begrepen heb, gaat het helemaal niet om partij te kiezen."

"Wanneer zoiets gebeurt, moet je in een eerste fase proberen de onmiddellijke angel uit het geheel te nemen," verklaart Torfs de aanpak. "Dat heeft Bart Raymaekers naar best vermogen gedaan en daar wil ik hem absoluut in steunen," vervolgt de rector.

"De ombudsman heeft een aantal gesprekken gevoerd, die zullen volgende

week verdergezet worden," bevestigt Torfs. "Het gaat om een dossier waar twee mensen een klacht ingediend hebben die strafrechtelijke consequenties zou kunnen hebben. Dat is een aspect waar wij rekening mee moeten houden. Het strafrecht primeert op onze interne procedures."

"Dergelijke incidenten mogen niet voorvallen"

**RIK TORFS,
RECTOR KU LEUVEN**

Maandag wordt het dossier verder bestudeerd, laat de rector weten. "Wij zullen ervoor zorgen dat we geen juridische fouten maken en dat iedereen de kans krijgt om zijn standpunt op een correcte manier te verdedigen."

"Wij begrijpen de commotie en dergelijke incidenten mogen niet voorvallen. Toch moeten we het proces zich op een correcte manier laten voltrekken," besluit Torfs.

Vervolg van voorpagina.

De burgerlijk ingenieurs tonen zich alvast een voorstander van het nieuwe systeem. "Dit systeem combineert de positieve elementen van het algemeen en het getrappt systeem," stelt Lucas Vanlaer, preses van Vlaamse Technische Kring. "We vermijden populisme van het zuiver algemeen stemrecht en laten alle studenten toe om toch hun stem uit te brengen," vervolgt de preses.

"Het systeem is in principe oncontroleerbaar"

**JORIS GEVAERT,
VOORZITTER STURA**

De studenten filosofie kunnen de beslissing dan weer minder goed appreciëren. "Dit is alles wat NFK (Nieuwe Filosofische Kring, red.) niet wou. We zijn blij dat de individuele student kan kiezen voor een kandidaat; maar werken met kiespersonen daarbovenop, zorgt voor een tussenstap die wantrouwen in de hand werkt," oordeelt Marie Vanwingh, preses van NFK.

Oncontroleerbaar

"Er is inderdaad reden tot bezorgdheid," bevestigt Gevaert. "De faculteiten gaan nooit weten of die kiespersonen effectief zo gestemd hebben. Toen we tijdens de vorige rectorsverkiezingen

in blok probeerden te stemmen, hebben we gezien dat het stemadvies niet altijd even goed werd opgevolgd."

"Misschien stelt dat probleem zich minder wanneer er slechts per faculteit in blok gestemd wordt, maar het systeem is in principe oncontroleerbaar," besluit Gevaert.

Voor Vanlaer staat het vertegenwoordigingssysteem voor een *realitycheck*. "Als we bij de rectorsverkiezing merken dat we er niet in slagen de keuze van

De resultaten van de facultaire congressen worden niet vrijgegeven. "We begrijpen de argumenten wel, maar het blijft jammer. Dat gebrek aan transparantie wekt wantrouwen in de hand," vindt Vanlaer.

Campus

Of studenten van de campussen naar Leuven moeten komen om de facultaire congressen bij te wonen, is onduidelijk. "Er zijn nog een aantal randvoorwaarden die we moeten toelichten," stelt Gevaert. "Het lijkt mij logisch dat er meerdere congressen worden georganiseerd of dat ze op zijn minst gestreamd worden."

De beslissing van de Algemene Vergadering over de stemprocedure moet nog opgenomen worden in het kiesreglement van de universiteit. "Voor het telsysteem zijn de aanpassingen aan het oude systeem zo minimaal, dat dat slechts een formaliteit is. Voor het algemeen stemrecht

"Dit is alles wat NFK niet wou"

**MARIE VANWINGH,
PRESES NFK**

zouden die aanpassingen veel groter zijn. We konden dan ook een groter aandeel van de stemmen opeisen. Dat kunnen we nu niet doen," besluit Gevaert.

(Zelfstandig Academisch Personeel, red.), dat zal waarschijnlijk rond 240 liggen," verduidelijkt Gevaert.

De Algemene Vergadering van de Studentenraad KU Leuven koos opnieuw voor een getrappt systeem. FOTO Bavo Nys

Onderwijs

STUDIUM GENERALE WORDT UNIVERSITEITSBREED OPLEIDINGSONDERDEEL

Nieuw vak moet algemene vorming promoten

Het nieuwe, universiteitsbrede keuzevak Studium Generale moet vanaf volgend jaar studenten de kans geven om hun algemene vorming op punt te stellen.

RODERIK DE TURCK

Hoewel nog niet alle modaliteiten vastgelegd zijn, heeft de Onderwijsraad op donderdag 25 februari beslist vanaf volgend academiejaar het nieuwe opleidingsonderdeel Studium Generale in te voeren als universiteitsbreed keuzevak.

Het basisidee achter Studium Generale is de vraag: "Wat moet een student die een opleiding aan

"Het vak gaat over de themas waarvan we verwachten dat elke student er de nodige kennis over heeft," vervolgt Raymaekers. "We kunnen bijvoorbeeld van iedere student verwachten dat ze weten wat de big bang inhoudt," vindt de decaan.

"Daardoor past het vak in het voornemen van de beleidsploeg om volop in te zetten op algemene vorming. Het is een stap naar interdisciplinariteit, maar zeker nog niet

Modules

Het vak zal bestaan uit modules die elk rond één specifiek thema draaien. "Voorbeelden zijn: omgaan met voeding, de samenhang van het recht en informatica, watervoorziening enzovoort," licht Raymaekers toe.

Faculteiten die dit wensen kunnen een module voorstellen. Bovendien kan elke faculteit beslissen of ze het vak aanbiedt in de bachelor- of de masteropleiding. "De POC's (*permanente onderwijscommissie, verantwoordelijk voor een opleiding, red.*) kiezen voor welke modules de studenten uit de opleiding in aanmerking komen," vertelt Pollefeyt.

"Als je een burgerlijk ingenieur bent, moet je geen module machine-rie kiezen, maar iets kiezen dat niet in je opleiding behandeld wordt," gaat Pollefeyt verder.

Dat houdt in dat studenten die het vak opnemen, kunnen kiezen uit verschillende modules die niet uit hun eigen groep (dat zijn Humane Wetenschappen, Wetenschappen & Technologie en Biomedische Wetenschappen) komen, verduidelijkt de vicerector verder. "Er is een werkgroep opgericht die de precieze invulling van de modules verder

gaat bespreken," vult de vicerector aan.

"De bedoeling is dat faculteiten die dat wensen de mogelijkheid krijgen om een module organiseren en dat is bijvoorbeeld nog niet het geval voor de burgerlijk ingenieurs," vervolgt Pollefeyt.

"Eigenlijk is de formule analoog met de Lessen voor de XXIste Eeuw (*een multidisciplinair vak dat nu al loopt, red.*)" Het verschil ligt erin dat Studium Generale een veel sterkere klemtoon legt op de interdisciplinaire component en dat het geen afzonderlijke lessen zijn," vat Raymaekers samen.

Hoewel de Studentenraad KU Leuven een voorstander is van het nieuwe vak, zijn er enkele bezwaren tegen het plan om studenten geen modules te laten opnemen uit hun eigen groep. "Voor studenten geschiedenis kan het zeker relevant zijn om een module over recht of economie te volgen, vindt Elly Suys, vertegenwoordiger in de Academische Raad voor Humane Wetenschappen.

Plichtvak

Oorspronkelijk was het de bedoeling om het vak verplicht aan te

bieden aan alle opleidingen. De praktische uitvoering daarvan bleek niet haalbaar. "Om uit die patstelling te komen, hebben we beslist dat we het vak beschikbaar stellen voor wie dat wil.

"Als het succes kent, zal er een nieuw elan komen, omdat er meer studenten het vak willen volgen," vertelt Raymaekers. Van Studium Generale een plichtvak maken, blijkt dus zeker op korte termijn niet realistisch.

"Onze universiteit is zo groot, met alle faculteiten en alle campussen daarbinnen, dat spreken over een plichtvak nog niet aan de orde is," oordeelt Raymaekers. "Als na het eerste jaar blijkt dat Studium Generale enorm succesvol is, kunnen we dat geleidelijk aan uitbouwen," meent de decaan.

De Studentenraad KU Leuven is alvast geen grote voorstander. "Er is op dit moment geen vraag naar een extra plichtvak, stelt Suys. "Het verplichten van Studium Generale is geen discussie die we kunnen voeren los van de plichtvakken RZL (*Religie, Zingeving en Levensbeschouwing, red.*) en Wijsbegeerte," vervolgt Suys.

"Studium Generale past in het voornemen om volop in te zetten op algemene vorming"

DIDIER POLLEFEYT,
VICERECTOR ONDERWIJSBELEID

deze universiteit gevolgd heeft, weten over wetenschap?" verduidelijkt Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte.

het einde." We willen de dynamiek voortzetten," bevestigt Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijsbeleid.

Studenten ijveren voor vroegere bekendmaking herexamenrooster

Door de late bekendmaking van het herexamenrooster is je augustusmaand plannen geen eenvoudige opdracht. De studentenraad onderneemt actie met een studentenenquête.

MARGOT DE BOECK

Een reis boeken of een vakantiejob zoeken voor de augustusmaand is voor veel studenten een risico. Bij een herexamen weet je met de huidige regeling pas begin augustus wanneer je herkansing precies valt. Dat probleem wil de Studentenraad KU Leuven (Stura) graag aanpakken bij de universiteit met een enquête die peilt naar de tevredenheid onder studenten over het huidige systeem.

De enquête werd vorige week gelanceerd en werd vooralsnog vooral via de facultaire overlegorganen verspreid. 1500 studenten vulden hem inmiddels al in. Binnenkort krijgen alle studenten via Toledomail de bevestiging ook in hun mailbox. "Het is al langer bekend dat studenten niet tevreden zijn over de regeling. Met de enquête willen we een sterk signaal geven aan de universiteit," licht Sturamandataris Ewoud De Sadeleer toe, die zich achter het dossier heeft geschaard.

Ratrace

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt laat zich sceptisch uit over een enquêtering. "Als ik aan alle professoren zou vragen of ze 1000

euro meer willen verdienen, antwoordt het overgrote deel ook spontaan ja. Welke student kan tegen een vroegere bekendmaking van de examenroosters? De vraag is wat de gevolgen zijn voor de algemene kwaliteit van dat rooster universiteitsbreed."

Een hervorming van de regeling leidt dus niet automatisch tot een verbetering, waarschuwt de vicerector. "Als je op voorhand acht tijdsloten zou vastleggen voor een bepaald vak, zullen studenten zich na de bekendmaking van hun resultaten zo snel mogelijk moeten herinschrijven. Het wordt dan een *first come first serve*-systeem waarbij de best geïnformeerde studenten met de beste computer het beste rooster zullen krijgen.

Geen reisesjes

Dat is alleen voor mondelinge examens het geval en veel minder voor schriftelijke examens. Toch lijkt er bij de universiteit geen groot enthousiasme te bestaan om een snelle hervorming door te voeren.

Dat heeft gedeeltelijk te maken met de achterliggende motivatie om de huidige regeling aan te passen. "We moeten niet aankloppen met het argument dat studenten graag op tijd

hun reis willen boeken," weet De Sadeleer. "Maar er zijn ook andere degelijke argumenten zoals engagementen in jeugdbewegingen, stages en een betere studieplanning."

"De kwaliteit van het rooster is nu niet optimaal," vindt De Sadeleer. Zo zijn de examens niet altijd beter gespreid. "De snelheid waarmee het rooster bekend is, maakt deel uit van de kwaliteit," oordeelt De Sadeleer.

Al zouden studenten meer geneigd kunnen zijn examens uit te stellen naar augustus als al duidelijk is wanneer hun examens precies val-

"Als ik professoren vraag of ze 1000 euro meer willen, zeggen zij ook allemaal ja"

DIDIER POLLEFEYT, VICERECTOR
ONDERWIJSBELEID KU LEUVEN

len. "Studenten die hun examens willen spreiden doen dat nu ook al. Ik denk dus niet dat het effect zo groot zou zijn," argumenteert De Sadeleer.

"Als studenten ervoor kiezen om een examen in augustus te doen, mag van hen ook verwacht worden dat ze zich de hele examenperiode beschikbaar houden," reageert Pollefeyt. De kwestie raakt bovendien aan een fundamen-

telere discussie over de invulling van de derde zittijd als één waarin de student kan herkansen of als een volwaardige derde examenperiode, vindt de vicerector.

2018

Een fundamentele hervorming zou meer werklast opleveren voor de examenplanners. Een groot deel van de tijd zouden ze louter theoretische examens moeten inplannen. "Duizenden extra, ook overtollige examens zouden opnieuw ingepland moeten worden," berekent Pollefeyt.

De vicerector wijst erop dat niet alleen met de agenda's van het onderwijssecretariaat, maar ook met die van de professoren rekening moet worden gehouden. "Als bestuur zijn we bereid hierover het gesprek aan te gaan, maar alle voor- en nadelen moeten zorgvuldig afgewogen worden."

De Sadeleer is zich bewust van de hogere werklast: "We willen met de vertegenwoordigers van het administratief en technisch personeel een alternatief uitdenken dat ook voor hen haalbaar is."

Al wil Stura hoe dan ook niet over één nacht ijs gaan: "Het belangrijkste is voor ons dat er een goede hervorming komt. Dat die er dan volgend jaar al is, is voor ons geen absolute voorwaarde. De kans is dus groot dat het eerder voor 2017-2018 zal zijn, besluit De Sadeleer.

Geldstromen

Waar gaat het onderzoeksgeld van de KU Leuven naartoe?

Onderzoek

Naast een lichtbak van onderzoek en onderwijs kan de KU Leuven best beschreven worden als een gigantische machine. De brandstof? Geld, natuurlijk. Alloceren is troef, maar vooral ook zeer moeilijk.

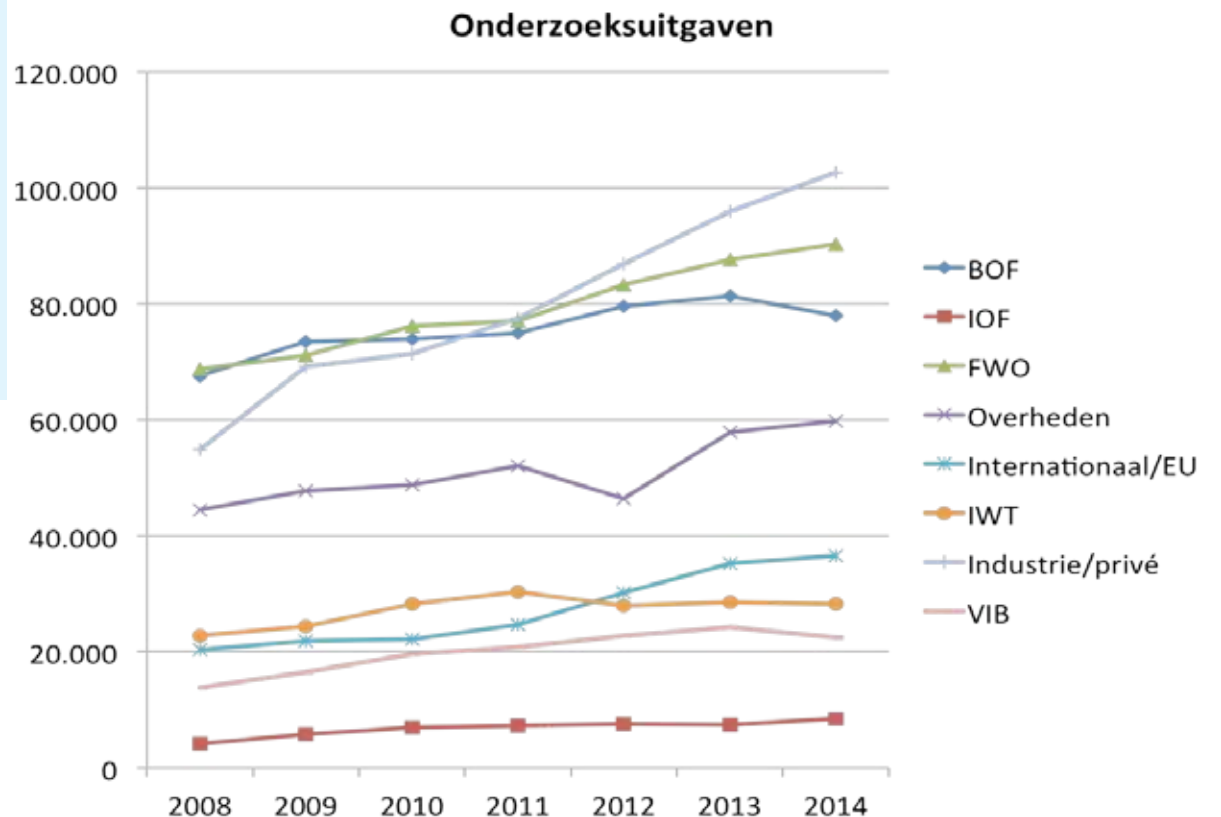
Jaarlijks geeft de KU Leuven heel wat geld uit om fundamenteel en strategisch onderzoek te financieren. In 2014 bedroegen de onderzoeksuitgaven 426.499,60 euro. Waar haalt de universiteit dat geld vandaan?

LIEN DE PROOST EN LOTTE VANAOKEN

Interne fondsen

Binnen de KU Leuven wordt een onderscheid gemaakt tussen de onderzoeksfinanciering uit interne en externe fondsen. Die eerste groep vertegenwoordigt zowat 20% van het totale budget dat jaarlijks wordt besteed aan onderzoek. De interne fondsen zijn onderzoeksfondsen binnen de universiteit zelf. Het gaat om Vlaams over-

heidsgeld dat de KU Leuven zelf mag beheren en hiermee haar eigen onderzoeksbeleid kan uitstippelen. Het is de bedoeling dat de steun uit de interne fondsen een hefboom vormen om bijkomende financiering uit externe fondsen te verwerven. De twee belangrijkste fondsen binnen deze groep zijn het BOF en het IOF.

1. BOF (Bijzonder Onderzoeksfonds)

Het BOF is de grootste speler binnen de interne fondsen en bedraagt ongeveer 16% van het totale onderzoeksbudget. In 2014 betekende dat €69.377,90. "Dit fonds legt zich specifiek toe op het ondersteunen van fundamenteel basisonderzoek," licht Lillianne Schoofs toe, vice-rector Onderzoek van de KU Leuven.

Erg opvallend is het lage slaagpercentage van de ingediende aanvragen. Slechts 16%

van de ingediende projecten zal ook effectief steun ontvangen. Het ziet er zelfs naar uit dat deze kritische grens in de toekomst nog zal dalen tot 14%. "Deze percentages zijn zeer laag, ook in vergelijking met internationale slaagcijfers," zegt Johan Tollebeek, decaan van de faculteit Letteren aan de KU Leuven. "Dit vormt een erg groot probleem, niet alleen voor de faculteiten maar voor de gehele universiteit."

2. IOF (Industrieel Onderzoeksfonds)

Het overige deel van de interne fondsen is afkomstig van het IOF. Met 2% van het totaalbudget is het n van de kleinere, maar niet minder belangrijke steunfondsen van universitair onderzoek. Hier ging het 2 jaar geleden om een uitgave van €8.462,92.

Het IOF heeft een dubbel doel. Enerzijds wil het fonds de samenwerking tussen de universiteiten en het bedrijfsleven stimuleren. Anderzijds hechten ze veel belang aan de valoriseerbaarheid van het onderzoek, waarbij ze vooral inspelen op de industriële vraag.

Het IOF en het BOF hanteren hetzelfde selectiesysteem. De ingezonden projecten worden onderverdeeld in één van de drie categorieën: fundamenteel basisonderzoek, strategisch basisonderzoek of onderzoek met sociale en economische impact. "Op die manier komt iedereen aan bod," vertelt Schoofs.

De projecten worden doorgestuurd naar een aantal *reviewers* die elk hun commentaar doorgeven aan de raad van experts. "Deze raad bekijkt dan alle commentaren en rangschikt alle inzendingen. Zo beslist ze of een project al dan niet financierbaar is," aldus Schoofs.

Externe fondsen

De tweede groep binnen de onderzoeksfinanciering zijn de externe fondsen. In deze groep zit zowel steun van de Vlaamse als de federale overheid. Ook de financiering door Europa en de privésector behoren tot de externe fondsen. Die groepering vertegenwoordigt een groter bedrag dan de interne fondsen, namelijk zo'n 80% van het totale onderzoeksbudget. De belangrijkste spelers komen aan bod.

1. FWO (Fonds Wetenschappelijk Onderzoek)

Het FWO staat in voor ongeveer 20% van het onderzoeksgeld aan de KU Leuven, ofwel €90.269,08 in 2014. Het FWO concentreert zich vooral op fundamenteel en strategisch basisonderzoek. Daarnaast streeft het ook naar een betere samenwerking tussen verschillende Vlaamse universiteiten. Ook dat fonds hecht belang aan de valoriseerbaarheid van het ondersteunde onderzoek.

Ook bij het FWO constateren we dat het slaagpercentage rond de 15% schommelt. "We moeten ons afvragen of dit louter op competitiviteit gebaseerde financieringsmodel wel het ideale is," vindt Tollebeek. "Want uiteindelijk zal dit leiden tot aanvraagmoedigheid."

Meer en meer onderzoekers dienen namelijk geen dossier in door dit percentage. Zo'n dossier is heel tijdsintensief en de kans op financiering erg laag. "Maar de KU Leuven zal nooit bewegen, net zoals de UGent nooit zal bewegen, als de anderen niet mee oversteken."

2. Federale overheid

Ook onze Belgische overheid is een belangrijke sponsor op gebied van universitair onderzoek. Jaarlijks haalt de KU Leuven 14% van haar totaal te besteden budget uit federale overheidssteun.

3. Europa

Onze Leuvense universiteit kan ook op Europese steun rekenen. Deze financiering is verdeeld over verscheidene Europese projecten en is dan ook zeer gedifferentieerd. In totaal is deze steun goed voor zowat 9%. In 2014 bedroegen de uitgaven hier €36.626,75. Europa maakt gebruik van dezelfde categorieën van onderzoek als het BOF en het IOF. De financiering die Europa voorziet, is slechts weggelegd voor een beperkt aantal onderzoekers.

"Dat gaat om zeer grote bedragen, van 1 tot 3 miljoen euro per aanvraag. Veel meer dus dan we zelf kunnen geven," vertelt Schoofs. Opvallend is dat Europese steun slechts in geringe mate aan onderzoek binnen de Humane Wetenschappen wordt toegewezen. "Europa wil natuurlijk onderzoek dat in sterke mate valoriseerbaar is," verklaart Tollebeek. "Dat is de economische logica waarbij onderzoek leidt tot innovatie en innovatie moet leiden tot economische inzetbaarheid."

4. Privésector

De privésector vormt de belangrijkste partner voor de KU Leuven, goed voor bijna 28% van de uitgaven. In 2014 was deze goed voor 119.180,37 en de cijfers tonen aan dat dat bedrag in de toekomst nog zal toenemen. Het gaat hoofdzakelijk om contracten met de industriële sector.

"Het gaat meestal om een technologie ontwikkeld aan de universiteit waar een bepaalde industrie niet over beschikt. Vaak is het ook goedkoper voor bedrijven om dergelijke projecten uit te besteden," aldus de Schoofs.

Soms gaat het ook om een groot onderzoeksproject waarbij er een nauwe samenwerking is tussen de KU Leuven en een bepaald bedrijf. In het verleden gebeurde dat bijvoorbeeld al bij Omega Pharma en Janssen Pharmaceutica.

Dossier Brexit

VAARWEL EU, VAARWEL ERASMUS?

Volgt Erasmus de Britten als ze vertrekken?

Op 23 juni beslissen de Britten over hun Europese lidmaatschap. Een belangrijk moment, gezien het een einde van hun deelname aan Europese projecten zoals Erasmus kan betekenen.

SIMON THYS EN EVA SEVRIN

Het euroscepticisme van de Britten is geen nieuw verhaal. Reeds een jaar na hun toetreding in 1973 was er een referendum dat hun gloednieuwe lidmaatschap in vraag stelde. Toen ging het echter enkel nog over de gemeenschappelijke markt. "Ik ben niet verbaasd door dit negatieve gevoel, het is niet nieuw. Het is een blijvend structureel probleem," aldus Stephan Keukeleire, professor Europese Politiek. "De Britten zeggen vaak dat ze lid zijn geworden van de gemeenschappelijke markt en van niet meer dan dat."

"vertelt professor Keukeleire. "Je hoort officieel bij de democratische familie.

"De EU is niet ontstaan uit grote liefde voor elkaar, maar eigenlijk uit groot wantrouwen," voegt hij daaraan toe. "Hierbij heeft men een gemoedelijk klimaat waarbij de lidstaten elkaar kunnen controleren, sturen en opvoeden."

Daarenboven is er ook nog een gevoelsmatige factor. "Het VK heeft zich steeds meer lid gevoeld van de Atlantische familie, de Verenigde Staten en de Britse kolonies, dan van het continent, stelt

Britse instellingen zijn erg populair bij onze studenten, maar het is vrij moeilijk om studenten uit de UK naar hier te krijgen, aldus Elke Timmermans van de eenheid EU-ondersteunde Mobiliteit. "Britse studenten vertrekken liever op uitwisseling naar Verenigde Staten of Australië dan naar het continent en dat komt ook door de taal.

Daarnaast legt het verschil in inschrijvingsgeld druk op de uitwisselingsprojecten. Een uitwisseling houdt in dat je nog steeds bent ingeschreven aan je universiteit van herkomst. Britse studenten betalen vaak een significant hoger bedrag voor een jaar aan een goede universiteit. "De idee om op het continent tijdelijk lessen te komen volgen waarbij de kost veel lager ligt, zorgt voor een soort psychologische rem, stelt Danny Pieters, vicerector van Internationaal Beleid.

Doordat meer continentale studenten zich kandidaat stellen om naar de UK te trekken dan omgekeerd, ontstaan er onevenwichtige situaties. "Wanneer uitwisselingen onevenwichtig zijn op lange termijn, is er een probleem, vertelt Danny Pieters. "Het eenrichtingsverkeer in het Verenigd Koninkrijk maakt het voor ons vaak moeilijk om het contact in stand te houden," voegt Timmermans daar nog aan toe. "Het dwingt de Britse universiteiten dan ook vaak om de contracten op te zeggen."

Brexitasmus?

De vraag is natuurlijk of een brexit ook een einde aan de Britse deelname in het Erasmusprogramma zou betekenen. "De kans is groot dat het VK dan geen deel meer zal uitmaken van

"De EU is niet ontstaan uit grote liefde voor elkaar, maar uit groot wantrouwen," vertelt professor Stephan Keukeleire. **CARTOON** Martijn Stoop

het Erasmussysteem, meent de vicerector. "Dat kan natuurlijk apart worden onderhandeld, maar ik denk dat dat dan toch wat moeilijker komt te liggen.

In dat geval zou er een akkoord komen dat ook niet-Europese landen zoals Noorwegen toelaat deel te nemen. "Aangezien het VK zowel een gegeerde als een interessante bestemming is voor

de Europese studenten zal men die samenwerking zeker proberen te behouden."

In juni beslissen de Britten of ze zich zullen blijven proberen aan te sluiten bij het continent of zich er verder van te verwijderen. Een out-vote zal de aanslepende problemen bij het Erasmusprogramma in elk geval niet oplossen.

"Wanneer uitwisselingen onevenwichtig zijn op lange termijn, is er een probleem"

DANNY PIETERS, VICERECTOR INTERNATIONAAL BELEID

Wat begon als een economisch verdrag, kreeg uiteindelijk ook een politieke invulling. In de loop der jaren heeft de Europese Unie steeds meer macht verworven. Deze politieke invulling was wel in het belang van de andere lidstaten. "Lid van de Europese Unie worden betekende een soort *upgrade*. Een bewijs van goed gedrag en zeden,

de professor. De geografische ligging en de fysieke scheiding van de Noordzee draagt hier enkel toe bij.

De Britten op Erasmus

Het Erasmusprogramma is één van de kinderen van de Europese Unie. Daaraan namen tot nu ook Britten aan deel. Dat lijkt nu al niet probleemloos te verlopen. "De

"NIET IEDEREEN IN GROOT-BRITANNIË HAAT DE EUROPESE UNIE"

Britse studenten over de brexit

Britse studenten en universiteiten kanten zich gezamenlijk tegen de brexit. Elk met hun eigen redenen.

SIMON THYS EN EVA SEVRIN

Volgens een peiling van de Leedse studentenkrant *The Gryphon* willen zeven op de

"De meeste mensen zijn tevreden met blijven zeuren"

LLOYD BROWN, BRITSE STUDENT AAN KU LEUVEN

tien Britse studenten in de Europese Unie blijven. "Ik denk dat het idee om de EU te verlaten veel studenten zorgen baart. Er is weinig oppositie in onze kleine stu-

dentebubbel, maar het is zeker een probleem," aldus hoofdredacteur Benjamin Cook.

Cook meent dat de argumenten ten voordele van een brexit niet zo rationeel zijn. "Het is eerder historisch gegroeid, het wantrouwen van de Britten voor Europa. Historisch gezien hebben we onszelf gedefinieerd tegenover naties als Frankrijk en Duitsland. De redenering om de EU te verlaten komt uit een gevoel van *Englishness*."

Leap of Faith

De Britse student aan de KU Leuven, Lloyd Brown, bevestigt dit. Hij denkt dat de campagne om in de EU te blijven de meest rationele is. "De Britten zijn eerder een va-

derlandminnend volk." Hij stelt dat het allemaal een *"leap of faith"* is.

"Ik denk dat als we in de EU blijven, we blijven uit angst voor de verandering. Als we weggaan, dan zal het zijn uit angst

"Er is weinig oppositie in onze kleine studentenbubbel"

BENJAMIN COOK, HOOFDREDACTEUR VAN THE GRYPHON

voor de EU," meent Brown.

Hij denkt dat de meeste Britten voor de EU zullen stemmen vanwege de status

quo. "Ik denk dat als we de Europese Unie verlaten, we het land zullen destabiliseren. Ik vermoed dat de meeste mensen eerder tevreden zijn met te blijven zeuren over de EU dan het feitelijk wagen de EU te verlaten. Dat is onze Britse optie.

Ook de Britse studente Eva Joy Legatt is net als de meerderheid van de studenten tegen een mogelijke brexit. "De Europese Unie staat voor mobiliteit, een gedeelde mentaliteit en gedeelde waarden. Ik geloof er zeker in dat deel uitmaken van de EU betekent dat we deel zijn van de mentaliteit. Als Groot-Brittannië de EU verlaat, zullen we nog meer in onszelf terugtrekken."

"Maar weet dus gewoon dat niet iedereen in Groot-Brittannië de Europese Unie haat," lacht de hoofdredacteur van *The Gryphon* nog.

UNIVERSITEIT FOCUST ZICH MOMENTEEL OP "BED, BAD EN BROOD"

TEKST: RODERIK DE TURCK, BRECHT CASTEL, PAUL-EMMANUEL DEMEYERE EN SAM RIJNDERS
FOTO: CREATIVE COMMONS

Vervolg voorpagina. Bovendien ontbreekt de nodige informatie, betoogt de vicerector. "Eigenlijk weten we niet goed welke onderwijsnoden er bij vluchtelingen zijn," stelt hij. "Eerst dachten we dat vooral de toplaag van de samenleving vluchtte: jongeren zoals jullie, die een smartphone hebben en goed Engels spreken. Nu zegt Fedasil dat er toch

"Wij zijn solidair met vluchtelingen. Niet met woorden, wel met daden"

RIK TORFS, RECTOR KU LEUVEN

ook heel wat ongeletterden zijn."

Zelf ziet hij dan ook een voorbereidingsjaar voor vluchtelingen zitten. Daarin kunnen ze hun competenties en talenkennis testen en bijspijkeren. Ook kunnen ze zich oriënteren naar verdere studies.

Voor het initiatief en - cruciaal in financieel krappe tijden - de middelen kijkt Gosselink naar de overheid. "De overheid zal daarvoor moeten instaan, maar als universiteit willen wij wel advies bieden," zegt hij.

Met het bestaande Engelstalige aanbod van de KU Leuven in asielcentra gaan leuren ziet de vicerector niet zitten. Liever wacht hij het voorbereidingstraject af. "Je nodigt toch niemand uit om te komen eten

als je geen inkopen gedaan hebt en niet eens weet wat je gasten lusten? We rekenen er ook op dat deze mensen zelf in staat zijn om de weg naar het hoger onderwijs te vinden."

Doet de universiteit dan genoeg? Gosselink vindt van wel. "Wij leveren een groot engagement, zij het niet waarin we het sterkste zijn. Dat is onderwijs," klinkt het. "Als universiteit willen wij ons ook niet op de borst kloppen en in *De Standaard* of *De Morgen* staan met hoe fantastisch wij bezig zijn. De opvang in het Kartuizerklooster heb je nergens in de kranten zien staan."

Ondertussen in Brussel

Daarmee verwijst de vicerector subtiel naar de VUB. Die pakte vorige week wel uit met een onderwijsprogramma, het *Welcome Student Refugee Programme*, en haalde daarmee de internationale media. Maar liefst achthonderd vluchtelingen zouden geïnteresseerd zijn.

Kan Brussel zo wat Leuven niet lukt? "Wij hebben daar met hen geen direct contact over," reageert vicerector Gosselink. "Uit andere bronnen verneem ik wel dat het niet zo'n vaart loopt. Ik weet ook niet hoe de VUB dat programma samenstelt of waar ze de middelen haalt."

Mohammad Salman is verantwoordelijk voor het *Welcome Student Refugee Programme*. Hij is zelf Syrië ontvlucht en naar eigen zeggen "de enige contactpersoon voor vluchtelingen die hun studies willen afronden".

Concreet gaat het om een intensieve taal cursus in de zomer. Nadien kunnen vluchtelingen aansluiten bij het normale programma. "Wat die taal cursus gaat kosten en wanneer die exact begint, is nog niet duidelijk," geeft Salman toe. "Dat staat intern nog ter discussie."

"De andere universiteiten zeggen veel maar doen niets," vindt de VUB-verantwoordelijke. Dat lijkt ietwat overdreven. Onder de radar heeft ook de Gentse universiteit al een voorbereidend programma lopen. "Sinds vorig academiejahr kunnen vluchtelingen die bij ons willen studeren dat programma volgen," vertelt Katrien De Bruyne, medewerker Diversiteit aan de UGent. "Wij

"Je nodigt toch geen gasten uit als je geen inkopen gedaan hebt?"

RIK GOSELINK, VICERECTOR STUDENTENBELEID

waren ons er al veel vroeger van bewust dat die nood bestaat."

De UGent breidde dan ook een bestaand aanbod voor anderstalige nieuwkomers uit. Ook hier zijn een intensieve taal cursus Nederlands en studiebegeleiding de hoekstenen van het programma. "In het tweede semester kunnen ze dan uit een aantal voorbereidende modules kiezen om hun voorkennis op te frissen en vertrouwd te raken met het Nederlandstalige vakjargon," legt De Bruyne uit.

"De andere universiteiten zeggen veel, maar doen niets"

MOHAMMAD SALMAN (VUB)

Met 17 inschrijvingen is er geen stormloop op het Gentse programma. De Bruyne verwacht echter een gevoelige stijging in het volgende academiejahr. "Veel vluchtelingen wachten nu nog in asielcentra op een beslissing over hun erkenning. Daarna kunnen zij beginnen te denken aan studeren."

Inhaalmanoeuvre

Bij Vluchtelingenwerk Vlaanderen wil men geen partij kiezen voor de ene of de andere universiteit. Wel bevestigt persverantwoordelijke Bieke Purnelle de nood aan informatie. "Ik denk dat het voor iedereen zeer nuttig zou zijn om een zicht te hebben op de cijfers en de noden. Over hoeveel mensen gaat het? Welke diploma's hebben ze al? Zonder die basisgegevens lijkt het mij zeer moeilijk voor het middenveld om antwoorden te formuleren."

Sowieso moet de KU Leuven de handschoen opnemen, klinkt het in de academische gemeenschap. "Het is jammer dat er nog geen aanbod is en dat het steeds wordt uitgesteld" vindt Leuven's professor en Balkanexpert Peter Vermeersch. "Zeker als je kijkt naar wat andere universiteiten doen en welk belang de rector er in zijn openingstoespraak zelf aan hechtte. Het wordt tijd dat we een voorsprong nemen en een voorbeeld stellen in plaats van achterop te hinken," besluit hij.

Internationaal

— Kort —

Beste Erasmusstad

In de ranking van de Best Erasmus City Award door Uniplaces (een online verkoopplek voor studenten accommodatie) staat Leuven momenteel op een sterke vijfde plaats, na respectievelijk Madrid, Lissabon, Regensburg en Vilnius.

De race om de gegeerde titel "beste Erasmusstad" is echter nog niet afgelopen. Op de site van Uniplaces kunnen Erasmusstudenten nog steeds hun Erasmusbestemming naar de overwinning stemmen. De winnende stad krijgt de Best Erasmus City Award toegereikt en wordt bovendien host van de Erasmus City Party. Studenten die stemmen, maken kans op triotickets voor dat feestje.

Oorlog om de Geesten

Op 9 maart verwelkomt Academics For Development (AFD Leuven) VRT-journalist Rudi Vranckx in de Pieter de Someraula voor een lezing over zijn nieuwste boek. Oorlog om de Geesten is een maatschappijkritisch boek over actuele themas zoals de terreurdreiging en het vluchtelingenprobleem.

Naast die bekende problemen heeft Vranckx het over een nieuw soort oorlog eigen aan onze tijd: een oorlog rond extreme gedachten. In de lezing zal hij zijn kijk op dit probleem uiteenzetten. Het gratis evenement is reeds volledig uitverkocht.

Israëli Apartheid Week

Van 29 februari tot 24 maart vindt de Israëli Apartheid Week (IAW) plaats in zo'n 150 universiteiten ter wereld, waaronder ook de KU Leuven. De week staat volledig in het teken van de Palestijnse bezetting en wordt overal ter wereld gevuld met initiatieven die het bewustwordingsproces rond het conflict dienen.

Zo organiseren Students for Justice in Palestine-Leuven in samenwerking met COMAC Leuven deze week verschillende activiteiten. Op dinsdag 1 maart is er een *film screening*, *Jerusalem... The East Side Story*, in het Psychologisch instituut.

Op 2 maart volgt de lezing "Why support boycott of Israeli Academic institutions," ook in het Psychologisch Instituut. Te gast zijn twee academici die de boycot getekend hebben: Karim Zahidi (UAntwerpen), Lieven De Cauter (KU Leuven) en Anuschka Mahieu van Intal, een beweging voor internationale solidariteit. De introductie lezing "Israel apartheid What?! in Pangaea is al achter de rug.

ARNE SONCK

Internationaal kortjes geven een overzicht van korte internationale nieuwsfeitjes.

WWW.CUYTHOEK.BE

OVER 100 BEERS
FREE WIFI
KITCHEN FROM 11 AM TILL 9 PM
PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN ONLY 8 EURO
BURGERS IN SEVERAL WAYS
KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN
INFO @ CUYTHOEK.BE 016.887656

CANTUS HALL
NICE MUSIC

Student

HERVORMING MOET VOOR DUIDELIJK IMAGO ZORGEN

LOKO zkt identiteit

Studentenkoepel LOKO werkt aan een hervorming. De nieuwe structuur moet LOKO een duidelijk statuut geven na de integratie. De coördinatoren kijken gematigd positief terug op het eerste semester.

JASPER VAN LOY EN JOES MINIS

Sinds het eerste semester werkt een werkgroep van presessen en geïnteresseerden achter de schermen van LOKO aan een nieuwe structuur voor de studentenorganisatie. Tom Biesheuvel, coördinator Sociaal van LOKO, leidt de hervormingsgesprekken. "Op dit moment liggen er twee of drie grote ideeën op tafel. Daarmee gaan we de volgende maanden aan de slag," legt hij uit.

"Moet LOKO bekend zijn bij elke student of bij de kringen?"

FINN SEGERS,
PRESES MEDICA

Lucas Vanlaer, preses van VTK, zit mee in de werkgroep. "We zijn vooruitgang aan het boeken, zegt hij. "Alle kringen zitten mee op de kar en ook LOKO zelf werkt goed mee. Dat zijn veel verschillende actoren. Die allemaal op elkaar afstemmen is een traag en moeizaam proces. Begrijpelijk volgens Finn Segers, preses van Medica: "Hervormen is een blijvende inspanning van een organisatie in beweging. "Dat bleek ook op de Algemene Vergadering (AV) van LOKO twee weken geleden. De werkgroep lanceerde toen een systeem waarbij de kringen de activiteiten evalueren en dan beslissen wat de voorwaarden zijn om er volgend jaar aan deel te nemen. "De nadruk ligt erop dat kringen qua activiteiten niet kunnen *cherry-picken*," zegt Biesheuvel. "Het is alles of niets."

De AV stuurde het voorstel terug naar de werkgroep. "Ik dacht dat we het daarover eens waren, klinkt het bij Biesheuvel. "Het is jammer dat we de positieve sfeer uit de werkgroep niet kunnen overbrengen op de AV, maar dat belet ons niet om door te werken aan de nieuwe plannen," zegt Jonas Vernimmen, preses van VRG.

Suggestie

De kringen benadrukken wel dat het er binnen LOKO constructiever aan toe gaat dan vorig jaar. "LOKO ziet nu zelf ook in dat er een probleem is, vat Lins

Heivers, kringcoördinator van Politika, samen.

Het is een heel ander geluid dan vorig jaar rond deze tijd op de AV te horen was. Destijds vroegen verschillende presessen zich in Veto nog af waar LOKO mee bezig was. "Toen kwam de suggestie om eens te kijken hoe LOKO efficiënter en beter kan werken, zegt Finn Segers, preses van Medica, nu.

Het voornaamste probleem is dat de structuur van LOKO toen nog grotendeels die was van voor de integratie van de Associatie KU Leuven in het academiejaar 2013-2014. Dat proces leidde ertoe dat de bevoegdheden van LOKO beperkt werden tot Leuven. Dossiers die voor de hele KU Leuven belangrijk waren, verschoven naar de nieuwe organisatie Studentenraad KU Leuven (Stura).

Nieuwsbrief

Het huidige LOKO heeft drie pijlers: activiteiten, zoals de 24 urenloop en LOKOmotion, vertegenwoordiging in verschillende raden en ondersteuning van de kringen. Die pijlers blijven sowieso overeind in de nieuwe structuur. Even werd overwogen om de pijlers te scheiden, maar daar stapt de werkgroep volgens Biesheuvel nu van af.

"De kruisbestuiving tussen de verschillende pijlers is een troef van LOKO, zegt hij. "Mensen die zich oorspronkelijk als vertegenwoordiger engageren, krijgen nu te maken met activiteiten en vice versa.

Naast het structurele euvel zit LOKO ook met een imago-probleem. Om te beginnen lijken de studenten niet altijd goed te weten wat LOKO doet, vandaar de nieuwsbrief die pas door de AV werd goedgekeurd. Vernimmen vindt die naamsbekendheid belangrijk. "We willen duidelijk maken wat LOKO is, wat we doen voor de studenten en waarvoor ze kunnen aankloppen bij LOKO. Promogewijs moet er ook iets veranderen.

Volgens Segers is die discussie nog bezig. "LOKO overkoepelt de kringen. Moet LOKO dan bekend zijn bij elke student of toch vooral bij de kringen? Dergelijke vragen kan en moet je stellen bij elke overkoepelende organisatie, vindt hij. "We moeten misschien proberen de vertegenwoordiging meer in het licht te zetten. Door de filmpjes van de mandatarissen wordt daar al een bescheiden aanzet aan gegeven.

Voor de partners bij wie die vertegenwoordiging gebeurt, de stad Leuven en de universiteit, is de situatie ook niet evident. "De voorzitter en de ondervoorzitter zijn de

FOTO: Catherine Hechter

personen die normaal met de stad en de universiteit samenzitten en dus onze vaste aanspreekpunten voor die instellingen," zegt Mariska Gellaerts, coördinator Communicatie bij LOKO.

Krachten bundelen

Vicerector studentenbeleid Rik Goselink wil samen met de studenten een stand van zaken opmaken over de organisatie van studentenvertegenwoordiging na de integratie. Met een mail nodigt hij enkele huidige en voormalige studentenvertegenwoordigers uit tot reflectie. Hij raadt de studenten aan de krachten te bundelen. "Dat geeft de studenten ook het goede gewicht in alle beleidsorganen en vertegenwoordigingen in onze universiteit," klinkt het.

"De samenwerking tussen de universiteit en LOKO loopt door het ontbreken van een LOKO-voorzitter anders dan vorig jaar," legt Goselink verder uit. "Op het tweeweekelijkse overleg met de voorzitters van LOKO en Stura komen er steeds ver-

"Nu is de voorzittersfunctie niet zo aantrekkelijk"

CILIA GOUWY,
COÖRDINATOR CULTUUR
LOKO

schillende LOKO-mandatarissen."

De vicerector prijst wel de huidige ploeg, die volgens hem uitstekend werk levert. "Het is alleen zo dat goede afspraken en plannen maken gemakkelijker gaat in een sfeer van continuïteit." Gellaerts speelt daarop in: "Vanaf dit semester zal een vaste mandataris verantwoordelijk zijn voor het voorzittersoverleg."

Schepen van studenten zaken Bieke Verlinden, die om de zes weken

samenzit met LOKO, treedt Goselink daarin bij. "We merken dat sommige mensen bij LOKO drieslag in de rondte werken, maar ook dat ze heel hard hun best doen om het beter te maken," zegt ze. "LOKO blijft van cruciale waarde voor de stad. Het is de brug tussen studenten en bestuuren de geprefereerde partner om samen van Leuven een echte studentenstad te maken."

"Dat LOKO geen voorzitter heeft, gaat niet over gebrek aan engagement, maar geeft aan dat LOKO op zoek is naar zijn eigen rol," zegt Goselink. "Dat proces willen we faciliteren, maar niet meer dan dat. Wij hoeven de studenten niet te betuttelen."

Wervingscampagne

De coördinatoren van LOKO kijken intussen terug op een bewogen eerste semester. De organisatie heeft namelijk geen voorzitter, ondervoorzitter en activiteitencoördinator. Toch helt de voorlopige balans over naar de positieve kant. "Het heeft nadelen gehad, maar ook voordelen, zegt Tom Biesheuvel. "In ons kleine team moest iedereen een tandje bijsteken, maar daardoor zijn we ook heel erg aan elkaar gaan hangen. Iedereen is erop gebrand om het goed te doen. Kijk naar de laatste AV, die zat vol nota's. We doen meer dan ons mandaat vereist."

"Ik had het veel erger verwacht, klinkt het bij Gellaerts. "De situatie is uiteraard niet ideaal en er is veel mogelijkheid tot verbetering, maar we hebben slechte kaarten meegekregen. Vanlaer bevestigt dat deels. "Qua activiteiten gaat het heel goed. Door de vele mandaten die openstaan, is het voor alle leden van LOKO wel heel zwaar."

Ondertussen werkt de huidige coördinatorencommissie (CoCo) al aan de wervingscampagne voor volgend jaar. Zo wordt er momenteel nagedacht over het idee om de taak van voorzitter samen te voegen met die van de coördinator Sociaal. "Dat zou de functie aantrekkelijker maken, zegt Cilia

Gouwy, coördinator Cultuur. "Nu is de functie niet zo aantrekkelijk, omdat slechts enkele vergaderingen met de stad specifiek onder dat mandaat vallen. We willen het idee

"We willen duidelijk maken wat LOKO is"

JONAS VERNIMMEN,
PRESES VRG

dan ook voorleggen aan de AV.

Algemeen beheerder van LOKO Mike Moron geeft aan dat de mandaatfiches grondig worden herschreven. "We willen per mandaat duidelijk maken in welke periodes de mandataris in kwestie het druk heeft, zegt Moron. "Zo weten studenten meteen of ze het werk voor LOKO kunnen combineren met hun studies en andere bezigheden.

Schepen Verlinden ziet de toekomst alvast rooskleurig in. "LOKO is een belangrijke speler voor ons," geeft ze aan. "Het is belangrijk dat die speler blijft bestaan."

Volgens Moron en Gouwy hadden de ontbrekende mandaten geen invloed op de activiteiten. LOKOmotion is met minder bezoekers dan vorig jaar en 8000 euro verlies een uitzondering.

"Natuurlijk is het niet gemakkelijk om zo iets te organiseren als je geen activiteitencoördinator hebt, zegt Moron, die ook naar externe factoren wijst. "Het vond plaats in de week na de verhoogde terreurdreiging. Vanlaer van VTK treedt hem daarin bij: "Mensen komen steeds later naar TDs, drinken steeds meer thuis. Dat voel je in het resultaat."

GESCHIEDENIS VAN DE CANTUS

Wat je van Duitsers leren kan

Cantussen is al eeuwenlang het favoriete tijdverdrijf van menig Leuvens student. Op zoek naar de oorsprong van de codexen en cantusliederen.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Heel veel gebruiken uit het Vlaamse studentenleven zijn oorspronkelijk vanuit Duitsland overgewaaid. "In Duitsland bestond al vroeg in de negentiende eeuw een zeer goed georganiseerde studentenbeweging. Toen in 1870 het Vlaamse studentenleven zich begon te vormen, werd er vooral naar de Duitse tradities gekeken," legt Mark Derez, archivaris van het universiteitsarchief, uit.

Aan het einde van de negentiende eeuw werd die invloed nog versterkt. "Toen was het de gewoonte dat professoren hun beste studenten naar Duitsland stuurden," legt Derez uit. "Die mensen kwamen terug met hun hoofd vol met Duitse wetenschap en

Woest

Toch ontstaat de cantus zoals we die vandaag kennen pas in de jaren twintig en dertig. "In die jaren bloeit het Vlaamse clubleven erg op. Dat is vooral onder invloed van de Vlaamse beweging die op dat moment radicaliseert."

Die clubs hadden geen al te beste reputatie. "Het ging er binnen die clubs vaak woest aan toe. Veel Vlaamse jongens die van het platteland kwamen, de kleinsteedse burgerij, hadden niet die burgerlijke cultuur van de Frans-talige landgenoten," licht Derez toe.

Daarnaast was er een enorme diversiteit tussen de clubs. "In die tijd had iedere club nog zijn eigen gebruiken en zijn eigen liederboeken," legt Olivier Persyn, vice-senior van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV), uit. Het was immers het KVHV dat er een missie van maakte en nog steeds maakt om het Vlaamse studentenleven te stroomlijnen. "Het KVHV was in die tijd nog de koepelorganisatie van alle regionale clubs," vertelt Persyn.

Enter Edmond De Goeyse. Die rechtenstudent kan als de vader van de cantus worden gezien. "De Goeyse zette zich af tegen de wildgroei in het Vlaamse studentenleven en vooral tegen het gebrek aan discipline en tucht," legt Derez uit. "Het verloop van de clubavonden werd vastgelegd in een codex."

De liederen en de regels voor het cantussen werden samengevoegd in één codex. Daarbij was er opnieuw een sterke Duitse invloed. "De Goeyse baseerde zijn regels vooral op het

Duitse bierconvent, maar wellicht heeft hij er ook enkele Vlaamse gebruiken aan toegevoegd. Die regels vormen nu de blauwe pagina's in de codex.

Verwateren

Vanaf het einde van de jaren zestig sijpelt het gebruik van de cantus door buiten de clubs naar de faculteitskringen. "De regels belandden bij de kringen in sterk verwaterde vorm," stelt Derez vast. Persyn heeft echter

“Een kring wou cantussen volgens de oude regels”

OLIVIER PERSYN,
VICESENIOR KVHV

begrip voor die evolutie. "Heel vaak wordt er afgeweken van de regels uit praktische overwegingen. Die zijn immers opgesteld voor kleine cantussen van de clubs met vaak niet meer dan enkele tientallen deelnemers, niet voor de grote cantussen met honderden deelnemers zoals de kringen die vaak organiseren. Volgens Persyn zijn de regels van De Goeyse dan ook eerder richtlijnen geworden.

Daarnaast ziet Persyn terug een interesse in de "klassieke manier" van cantussen. "Binnen het seniorenconvent is er opnieuw interesse om cantussen volgens de oude traditie te organiseren en recent nog kregen wij de vraag van de leden van een faculteitskring om samen met hen te cantussen volgens de oude regels."

“Het ging er binnen die clubs vaak woest aan toe”

MARK DEREZ,
ARCHIVARIS
UNIVERSITEITSARCHIEF

techniek, maar waren ook vaak in de ban van de Duitse studentenromantiek. Door die Duitse invloed ontstonden de studentenclubs en ook de clubavonden met samenzang. "Duitsers zijn gek op samenzang," vertelt Derez.

FOTO: Karolien Wilmots

Vrij verenigd

In het Leuvense verenigingsleven is er voor iedere student wat wils. Tweewekelijks stellen we twee minder bekende organisaties aan je voor.

AIESEC

Ontstaan? Oppericht in 1948.
Doel? Studenten iets bijleren over andere culturen, management en leiderschap.
Activiteiten? Verschillende ondersteuningsprogramma's in ontwikkelingslanden.
Lidmaatschap? Alle studenten of recent afgestudeerden komen in aanmerking.

"AIESEC werd opgericht door zes Europese landen, in hetzelfde naoorlogse klimaat waarin bijvoorbeeld de VN en de NAVO ontstonden," vertelt Eleonore Levie, medewerker van AIESEC Leuven. "De oprichters geloofden dat het waardevol zou zijn om de jongere generatie te leren over leiderschap en cultuurverschillen door ze er in de praktijk mee in aanraking te brengen."

Iedere student kan en mag lid worden, maar natuurlijk kan niet iedereen zomaar naar het buitenland. "Na de aanvraag voor een bepaalde stage of vrijwilligersprogramma volgt meestal een *recruitment*-periode, waarbij we gaan kijken of de persoon in kwestie in aanmerking komt," legt Levie uit. "AIESEC zoekt gedreven, *open-minded* personen die begaan zijn met de wereld om hen heen."

“In de toekomst willen we in elk land een commissie”

ELEONORE LEVIE,
AIESEC LEUVEN

Het zijn precies die kwaliteiten die ervoor zorgen dat AIESEC een mooi pluspunt is op je cv. "Een keer kwam een meisje er op haar sollicitatiegesprek achter dat haar nieuwe werkgever ooit ook aan een AIESEC-programma had deelgenomen. Precies daarvoor kon hij er zeker van zijn dat hij met een gedreven, geëngageerde jongedame te maken had."

Met meer dan 85.000 leden in ruim 120 landen heeft AIESEC zich in de afgelopen decennia uitgebreid tot een wereldwijde non-profitorganisatie. En die uitbreiding is nog altijd gaande. "In de toekomst hopen we in elk land een commissie te hebben," kijkt Levie vooruit.

EUROAVIA

"EUROAVIA Leuven telt ruim 40 leden en is daarmee één van de 38 EUROAVIA-verenigingen over heel Europa," aldus voorzitter Lerten Viroux.

Hoewel de vereniging open is voor alle studenten, is ze waarschijnlijk vooral bekend onder de studenten burgerlijk ingenieur. "Dat komt waarschijnlijk doordat binnen de master werktuigkunde er een optie luchtvaart- en ruimtevaarttechnologie bestaat," legt Viroux uit. "Maar onze activiteiten zijn toegankelijk voor iedereen die interesse heeft in bijvoorbeeld zaken als drones of vliegtuigramponderzoek, ongeacht welke studierichting zij doen."

Ontstaan? Oppericht in 1959.
Doel? Een brug vormen tussen studenten en de lucht- en ruimtevaartindustrie.
Activiteiten? Onder andere rondleidingen, lezingen en zweefvliegen.
Lid worden? Alle studenten welkom, het inschrijvingsgeld bedraagt vijf euro.

“Lucht- en ruimtevaart is niet alleen interessant voor burgies”

LERTEN VIROUX,
VOORZITTER EUROAVIA

EUROAVIA organiseert een heleboel verschillende activiteiten. "We hebben onder andere een rondleiding bij Jetairfly en een bezoek aan het Brussels Air Museum op de planning staan," laat Viroux weten. "Bovendien organiseren we regelmatig lezingen, die ook voor niet-leden en zelfs niet-studenten toegankelijk zijn."

Ook zij die iets meer spanning en sensatie zoeken kunnen bij EUROAVIA terecht. De vereniging organiseert namelijk jaarlijks een zweefvliegsessie tegen een studentikoze prijs. "Door sponsorcontracten kunnen wij de lidgelden en activiteiten goedkoop houden."

ROSALIE WAELEN

ScherpGesteld

Eens diep in de spiegel kijken kan leerzaam zijn. Soms is het ook gewoon verwarrend. FOTO's Kalina De Blauwe en Anneleen van Kuyck

Integratie & Associatie

KU LEUVEN WIL RESTAURANTTARIEVEN BINNEN ASSOCIATIE GELIJKSTELLEN

Pendelstudenten betalen meer in de Alma

Campus Brussel telt veel pendelstudenten uit Leuven, maar om te eten in de Leuvense Almarestaurants moeten ze €3,90 extra opvoeren. Misschien komt daar binnenkort verandering in.

MARGOT DE BOECK EN
SIMON GRYPONPREZ

Leuven staat bekend als de studentenstad bij uitstek, maar de KU Leuven heeft ook 14 andere campussen verspreid over heel Vlaanderen. Zo telt KU Leuven Campus Brussel 4.332 studenten. Velen van hen kiezen nog voor een kot in Leuven.

Bekend probleem

"Dat is een bekend probleem, waarvoor we in ieder geval een oplossing hebben voor studenten van externe campussen die in Leuven lessen volgen," reageert vicerector Studentenbeleid aan de KU Leuven Rik Gosselink. Die kunnen wel aan studententarieven eten op de dagen dat zij les hebben in Leuven in samenwerking

Bert De Jonghe is stafmedewerker integratie van studentenvoorzieningen. Hij begrijpt de bezorgdheden van de pendelstudenten. "Ik begrijp dat dat voor de studenten zeer moeilijk te begrijpen is, maar de logica erachter is duidelijk. De subsidies per student worden doorgegeven aan de stuvo op de campus waar die student studeert."

Als een student van campus Brussel in de Leuvense Alma aan studententarieven zou eten, krijgt Alma daar geen extra subsidie voor. "Een complex financieringsverhaal," bevestigt

directeur van de Studentenvoorzieningen, Jan De Vriendt. In het huidige samenwerkingsmodel kunnen studenten genieten van de studentenvoorzieningen op de campus waar ze studeren. "In dat model zou het dus niet eerlijk zijn de pendelstudenten te laten genieten van alle voordelen in Brussel én Leuven," vindt De Vriendt.

Slecht nieuws voor de pendelstudenten, want een directe verandering van de huidige situatie zit er niet in. Het goede nieuws is dat men de ambitie heeft om de studententarieven

op associatieniveau gelijk te stellen. Voor de pendelstudenten betekent dat concreet dat eten in de Alma aan studententarieven wel mogelijk wordt.

Een KU Leuvenstudent uit Oostende zou zo dus ook aan studententarieven eten in het studentrestaurant van hogeschool Odisee in Brussel. Een zware klus, beseft De Vriendt. "Dat is een streefdoel dat we ons gesteld hebben, maar dat zal zeker nog even duren. Die inspanning is, gezien de financiële consequenties, namelijk niet zo gemakkelijk rond te krijgen."

"Dat pendelstudenten meer moeten betalen, is een bekend probleem"

RIK GOSSELINK,
VICERECTOR STUDENTENBELEID

Die studenten kunnen geen gebruik maken van de studentenvoorzieningen in Leuven. Zo betalen ze in de Alma de volle prijs voor een maaltijd en niet het studententarieven dat KU Leuvenstudenten die in Leuven studeren, betalen.

met de faculteit die ons lijsten bezorgen.

"Dat onze studenten niet naar de Alma in Leuven kunnen gaan, is een opmerking die we regelmatig horen," vult Thomas Eeman, voorzitter van ASR, de studentenraad voor KU Leuvenstudenten in Brussel, aan.

© Bart Heleven

Studentenvoorzieningen gelijkwaardig maar niet gelijk

Sinds de integratie van enkele academische opleidingen in 2013 telt de KU Leuven maar liefst 15 campussen. Elke campus heeft nood aan studentenvoorzieningen. Een complex verhaal, zo blijkt.

MARGOT DE BOECK EN
SIMON GRYPONPREZ

Doordat de meeste geïntegreerde academische opleidingen niet verhuisden, delen de campussen nu dezelfde gebouwen met hun vroegere hogescholen. Zo deelt de technologiecampus KU Leuven Campus Oostende haar gebouw met hogeschool Vives, waar ze vroeger onderdeel van was. De KU Leuven koos ervoor geen eigen voorzieningen uit te bouwen, maar van de bestaande diensten gebruik te maken.

"We vonden het belangrijk dat alle studenten op een campus (zowel de studenten van de KU Leuven als die van de hogeschool die daar reeds langer zetelt, red.) een gelijke behandeling krijgen. We hebben beslist om de middelen van de KU Leuven door te storten

naar de hogescholen en hen hun diensten te laten blijven leveren," licht De Vriendt toe.

De financiële verdeling tussen de campussen leidt tot een moeilijke evenwichtsoefening. Binnen een campus worden de studenten gelijk behandeld, maar de voorzieningen kunnen tussen de campussen wel verschillen. "Dat is eerlijk in de zin dat de context telkens anders is," vindt De Vriendt. "In Geel zit je met een campus met 12 procent kotstudenten tegenover 80 procent kotstudenten in Leuven. Dan ga je de middelen sowieso op een andere manier verdelen."

Die verdeling is sowieso een complex verhaal. "Er zijn voor de financiering van het hoger onderwijs drie enveloppen: één voor de universiteit, één voor de

hogescholen en één voor de academische opleidingen," licht De Vriendt toe.

"Wat wij als KU Leuven krijgen uit de academische enveloppe, verdelen we conform de studiepunten over de campussen. Niet het aantal studenten,

Geel is niet afgestemd op de kalender van de KU Leuven

maar wel het aantal opgenomen studiepunten op de campus bepaalt dus het bedrag per campus. "De relatie tussen beide is natuurlijk groot," aldus De Vriendt.

Herkenbaarheid

Het uitbouwen van een goede werking van de studentenvoorzieningen op alle campussen is een huzarenstukje, ondanks de

samenwerking met de bestaande diensten van de hogescholen.

"Ik ben gematigd tevreden met de resultaten tot nu toe," vertelt De Vriendt. "Er zitten wat problematieken rond samenwerkingen en de coördinatie vergt heel wat inspanningen en reiswerk." De Jonghe vult aan: "De impact van de integratie is veel groter dan verwacht. Op sommige punten hadden we verwacht dat het sneller of makkelijker zou gaan."

Een van de belangrijkste struikelblokken is de herkenbaarheid bij de studenten: welke diensten zijn van de KU Leuven en wie kan waar terecht? "Het belangrijkste aandachtspunt is dat studenten hun weg moeten vinden naar studentenvoorzieningen op de campus," licht De Jonghe toe. "Ze moeten beseffen dat ze terecht kunnen bij voorzieningen van de hogescholen."

"Wij proberen daaraan te werken door een aantal duidelijke eisen te stellen aan de hogescholen rond het gebruik van onze logo's en onze visibiliteit,"

vult De Vriendt aan. "Bij de ene hogeschool loopt dat al wat makkelijker dan op de andere."

Zeedijk

Een voorbeeld van een goede samenwerking lijkt Campus Oostende, gelegen aan de zeedijk. Daar worden de studentenvoorzieningen verzorgd door hogeschool VIVES. Marieke Demeester, studietrajectbegeleider en zorgcoördinator aan Campus Oostende, getuigt over de integratie bij de KU Leuven. "Toen de industrieel ingenieurs KU Leuven-studenten werden, was het even zoeken: wie neemt wat op zich? Dat liep uiteindelijk echt wel los."

Bij Campus Geel lijkt daarentegen nog niet alles afgestemd op de academische kalender van de KU Leuven. Zo is de campus moeilijk bereikbaar met het openbaar vervoer tijdens de vakantieperiodes en sluit de bibliotheek op die momenten ook voor KU Leuvenstudenten al om halféén in plaats van om 21 uur, geeft voorzitter van de Studentenraad Sam Geysens aan.

FRANCK LIBEER IS DE NIEUWE ALGEMEEN DIRECTEUR VAN ACCO

“Ik weet waar ik aan begin”

Gloednieuwe Acco-CEO Franck Libeer krijgt de zware taak online leerplatform Sofia tot een succes te maken. Samen met gedelegeerd bestuurder Herman Peeters vertelt hij over het Acco van de 21ste eeuw.

HEIDI VAN ROMPUY EN
SIMON GRYPONPREZ

In juni vorig jaar raakte bekend dat CEO Kathleen Maele na amper een jaar dienst werd ontslagen. De Leuvense uitgeverij stelde meteen een uitgebreide sollicitatieprocedure in werking. “We zijn niet over één nacht ijs gegaan,” vertelt gedelegeerd bestuurder Herman Peeters.

Nu, iets meer dan een half jaar later, is de kogel door de kerk. Franck Libeer mag zich sinds 1 februari algemeen directeur noemen. “Ik was aan een nieuwe uitdaging toe,” vertelt de nieuwe CEO. “Al is de uitgeverijwereld mij niet onbekend. Ik werkte 25 jaar lang voor de educatieve en juridische uitgeverij Die Keure. Ook al zaten we in een andere niche dan Acco, ik ken het bedrijf al heel lang.”

Wat deed u toehappen op de vacature van Acco?

Franck Libeer: “Wat mij in de eerste plaats enorm boeide, is het verhaal rond Sofia. Acco heeft duidelijk nagedacht over hoe de toekomst van het leren eruit zal zien.”

“Er zijn nu generaties aan het opgroeien die al van in het basisonderwijs vertrouwd zijn met digitale leerplatformen. Zij verwachten die ook in het hoger onderwijs te kunnen gebruiken.”

“Onze investeringen in Sofia zijn ambitieus”

HERMAN PEETERS,
GEDELEGEERD BESTUURDER
ACCO

Herman Peeters: “Francks ervaring in de sector is natuurlijk zeer aantrekkelijk en meer specifiek ook zijn ervaring binnen het innovatieve luik. Wij hebben heel veel geïnvesteerd in Sofia en die investeringen moeten worden gerendabiliseerd. Franck was daar de meest geschikte kandidaat voor.”

Libeer: “Ik heb inderdaad al enige ervaring opgebouwd binnen digitale leerplatformen bij Die Keure, maar dan voor het basisonderwijs en secundair onderwijs. Het grote verschil met het hoger onderwijs is natuurlijk dat alles daar wordt uitgebouwd in een spelomgeving.”

“Acco is voor mij wel meer dan alleen maar Sofia natuurlijk. Voor mij zijn alle componenten binnen Acco belangrijk, zowel de productieafdeling, de uitgeverij, Sofia én de boekhandels. Het is de synergie tussen

deze afdelingen die Acco kan wapenen voor de uitdagingen van de toekomst.”

De ontwikkeling van Sofia loopt al enkele jaren. Speelt het in uw nadeel dat u niet betrokken was bij de startfase?

Libeer: “Ik moet uiteraard eerst een bepaalde leercurve doormaken, maar dat moet iedereen doen bij een nieuw project. Ik vind het vooral boeiend om te zien wat al gerealiseerd is en welke richting het zal uitgaan. Er is een voorgeschiedenis, maar ik kan nog zeker helpen meeschrijven aan de toekomst.”

Uitdaging

De ambities liggen in elk geval torenhoog bij Acco. Tegen 2018 hoopt de uitgeverij op 100.000 module-gebruikers binnen het Sofia-project. “In 2018 willen we *break-even* draaien. 100.000 module-gebruikers is natuurlijk niet niets, maar dat is wel ons absoluut streefcijfer,” vertelt Peeters.

Dat klinkt als een stevige uitdaging.

Peeters: “Absoluut, maar onze investeringen zijn dan ook ambitieus. Sofia is als innovatief project heel resources-intensief. Die keuzes zijn gemaakt op basis van concrete assumpties en realistische verwachtingen. Een CEO met de juiste *feeling* voor innovatieve projecten was één van die assumpties. Dat is ook de re-

den dat Franck erbij gekomen is. Je moet vrij snel een doorbraak in de markt kunnen realiseren.”

Ligt de druk bij u op dit moment dan niet bijzonder hoog?

Libeer: “Het ligt niet in mijn karakter om ergens naartoe te gaan en stil te zitten. Wat ook helpt, is dat ik heel erg geloof in het verhaal van onderwijs. Zonder goed onderwijs krijgen we maatschappelijke problemen. Daarom is het een uitdaging om onze bijdrage te leveren aan een verbetering van de manier waarop kennis wordt doorgegeven.

“Bovendien *matchte* het ook heel goed tijdens de sollicitatiegesprekken. Ik heb met veel mensen binnen dit bedrijf gepraat, inclusief jullie studentenvertegenwoordiger Gauthier (*Moureau, LOKO-mandataris bij Acco, red.*)”

“Ik woon in Brugge en ben niet van plan te verhuizen”

FRANCK LIBEER,
CEO ACCO

Dat brengt ons bij het studentenaspect van Acco, waar studenten zetelen in de Raad van Bestuur. Is dat wennen?

Libeer: “Dat is anders dan in het verleden. Bij een bedrijf dat gestuurd wordt door alleen aandeelhouders zoals Die Keure, zijn er andere eisen en wensen dan bij een coöperatieve.

“Ik heb nu mijn eerste Raad van Bestuur achter de rug. Het was heel boeiend om de interacties met de studenten te zien. Het is verrijkend te ontdekken wat hun visies zijn over de toekomst van het onderwijs en dit bedrijf.”

Hoe zorg je dat je die studenten meetrekt in het digitale Sofia-verhaal?

Libeer: “Het komt er vooral op aan materiaal te leveren dat de studenten *triggert* verder te gaan. Als studenten zelf kunnen vaststellen dat ze vooruitgang boeken door oefeningen te maken, zullen ze automatisch hun kennis verder willen vergroten.”

“Daarnaast is een aantrekkelijke interface natuurlijk belangrijk. Je moet de visuele kracht kunnen uitspelen en zo gebruiksvriendelijk mogelijk te werk gaan.”

Hoe maak je ook de docenten warm voor Sofia?

Peeters: “De meerwaarde zit voor de docenten in hoe ze de cursus kunnen verrijken met datgene wat ze in een gewone *hard copy* nooit kwijt geraken. Het gaat echt om *blended e-learning*, niet om de digitale versie van de cursus.”

“Daarnaast is er ook de *learning analytics*-module waarmee de auteur de individuele progressie van de studenten kan opvolgen. Als je pas op het examen ziet of iemand het snapt of niet, is het te laat. Sofia biedt de mogelijkheid om dat gebrek aan progressie al veel eerder op te merken.”

Democratisch

Sofia kost 9,5 euro meer dan een klassieke cursus, voor Acco-aandeelhouders 7 euro. Hoe breng je dat aan de man bij een studenten-

publiek dat pleit voor democratisering?

Libeer: “Dat is zeker een uitdaging. Er moeten evenwichtsoefeningen gemaakt worden, maar het is de bedoeling om op een democratische manier materiaal aan te bieden.

Peeters: “Het heeft allemaal te maken met *value for money*, met de meerwaarde voor de student. Als nu blijkt dat we binnen drie jaar 300 modules op de markt hebben gebracht, maar dat het voor twee derde van die modules voor de student niet uitmaakt of ze Sofia hebben of niet, dan hebben we gefaald. Ik ben daar keihard in, dan mogen we niet de pretentie hebben 9 euro meer te vragen van de student.”

“Onlangs kregen we wel bericht van een professor die ons spontaan meldde dat de studenten die voor zijn vak Sofia gebruikten significant meer punten behaalden. Het is nog te vroeg daar algemene uitspraken over te doen, maar stel dat de resultaten voor alle modules in dezelfde lijn zouden liggen, wat is die 9,5 of 7 euro dan in vergelijking met de duizenden euros die je investeert in je studies?”

Tot slot, meneer Libeer, u werkte 25 jaar voor Die Keure. Bent u van plan even lang bij Acco te blijven?

Libeer: “Absoluut. Je moet weten, ik woon in Brugge en ben niet van plan te verhuizen. Dat betekent dus dat ik heel goed weet waar ik aan begin. Als ik ergens start, dan wil ik een verhaal schrijven dat uitgeschreven wordt. Ik ben niet de man van de korte termijn, maar de lange termijn.”

“Ik heb nog 15 jaar te gaan voor ik op pensioen moet. Ik zou die dan ook graag hier bij Acco doen.”

Sociaal

ARMOEDEDOSSIER

Eigen schuld, dikke bult

Armoede is nog steeds een taboe-onderwerp waar (te) veel verwarring over bestaat. In deze armoedereeks behandelt Veto armoede op verschillende niveaus en vanuit verschillende invalshoeken.

De Belg spaart, koopt huizen en zit goed bij kas. Maar dat is niet het hele verhaal. In het eerste artikel van dit armoededossier gaat Veto in op de toestand van armoede in België en Vlaanderen anno 2016.

ANA VAN LIEDEKERKE

Op dit moment leeft maar liefst dertien procent van de Belgen in armoede. Maar hoe definieer je armoede precies? Bea Cantillon, directeur van het Centrum voor Sociaal Beleid Herman Deleeck aan de Universiteit Antwerpen en voormalig Belgisch senator, verduidelijkt: "Armoede is een moeilijk, ambigu begrip. Daar kan je vanalles onder plaatsen."

"Je kan de definitie gebruiken die Europa gebruikt," legt Cantillon uit. "Die definitie is dat je mensen als arm beschouwt van zodra ze een inkomen hebben dat lager ligt dan zestig procent van het mediane inkomen in een bepaald land. In dat geval schommelt het armoedecijfer in België eigenlijk al twintig jaar rond de 13%."

Armoede wordt op die manier relatief gedefinieerd, maar halen acties dan wel iets uit? Cantillon wijst op de grote verschuivingen binnen het globale cijfer. Bij ouderen neemt de armoede af en in gezinnen met kinderen en in gezinnen waar niemand aan het werk is, is de armoede toegenomen.

De mate waarin we in staat zijn de armoede uit te roeien is dus afhankelijk van hoe je die armoede definieert. Maar volgens Cantillon "mag je toch wel verwachten van een rijke samenleving als de onze dat ze situaties zoals het terugvallen op een leefloon kan verhelpen."

Kwetsbare groepen

Hoewel armoede globaal of nationaal bekijken zeker nut heeft, is het minstens even nuttig te kijken naar specifieke risicogroepen. Iedereen is potentieel slachtoffer, maar bepaalde minderheden worden systematisch gekenmerkt door een hoger armoedepercentage.

Frederic Vanhauwaert, coördinator van Netwerk Tegen Armoede, expliciteert: "Er zijn een aantal groepen die eruit springen. De generatiearmen, dat is zeker een kwetsbare groep." Generatiearmen zijn mensen die geboren zijn in armoede en nooit iets anders gekend hebben.

Verder hebben ook alleenstaande ouders, vaak moeders, mensen met een korte scholing en mensen met een migratie-achter-

"Armoedebestrijding doe je niet met 1 euromaaltijden voor de arme kindjes"

BEA CANTILLON,
UNIVERSITEIT ANTWERPEN

grond een verhoogd armoederisico. Illustratief op dat vlak zijn cijfers omtrent kinderarmoede uit het jaarboek 2015, opgesteld door het Centrum OASeS van de Universiteit Antwerpen.

Waar kinderen in België globaal gezien 18,8% kans hebben op te groeien in een gezin met inkomen onder de armoededrempel, verhoogt dat cijfer aanzienlijk voor kinderen van eenoudergezinnen (36,4%), kinderen van ouders geboren buiten België (37,2%) en kinderen van laagopgeleide ouders (53,8%).

Behoorlijk indrukwekkende cijfers dus. Doen de huidige overheden genoeg op vlak van armoedebestrijding? Vanhauwaerts antwoord is ondubbelzinnig: "Niet goed. Wij zien dat er weinig werk wordt gemaakt van de structurele maatregelen tegen armoede. Integendeel. Mensen worden getroffen door allerhande

13%

van de Belgen leeft in armoede

de kans om als kind op te groeien in gezin met inkomen onder de armoedegrens is

18,8%

die kans verhoogt bij kinderen in bepaalde risicogroepen zoals

36,4%

bij eenoudergezinnen

37,2%

bij migrantengezinnen

53,8%

bij gezinnen met laagopgeleide ouders

27,0%

bedraagt de jongerenwerkloosheid voor laagopgeleiden

11,9%

bedraagt de jongerenwerkloosheid voor hoogopgeleiden

besparingen: de Turteltaks, verhoogde tarieven voor het openbaar vervoer, verhoogde premie voor de zorgverzekering, duurdere kinderopvang."

"Men spreekt altijd over sociale correcties," gaat Vanhauwaert verder, "maar wij zien daar in de praktijk zeer weinig van. Decenniumdoelen berekende dat iemand in armoede gemiddeld 44 euro per maand verliest door het huidige overheidsbeleid."

Ook Cantillon meent dat het beleid tekortschiet. "Armoedebestrijding is niet zoiets dat je maar in de marge van de samenleving doet met kleine dingetjes zoals 1 euro-maaltijden voor de arme kindjes."

Oplossingen

Waarop moet een goed armoedebeleid zich dan wel focussen? Vanhauwaert spreekt in dat verband van de automatische toekenning van rechten en van maatregelen met betrekking

tot de wooncrisis, zoals meer sociale woningen bouwen en sociale verhuurkantoren beter promoten bij eigenaars.

Die wooncrisis ziet Vanhauwaert als specifiek voor Vlaanderen. Gezien de lange wachtlijst voor sociale woningen (eind 2014 liep die op tot 120.504, met een gemiddelde wachttijd van 1.125 dagen) gaan mensen een huis zoeken op de private huurmarkt. Daar komen ze voor de keuze te staan: ofwel huren ze een huis in goede staat en komen ze op die manier vaak in de schulden terecht, ofwel opteren ze voor een betaalbaar huis, maar dan krijgt men dikwijls te maken met vochtproblemen en hoge stookkosten door slechte isolatie.

Uit het jaarboek blijkt dat 37,8% van de kinderen in armoede gehuisvest zijn in een woning met lekkend dak, vochtige muren of vloeren of rottend raamwerk, waar dit voor niet-arme kinderen 17,2% bedraagt. Ook het optrekken van het inkomen tot de Europese armoedegrens is voor Netwerk Tegen Armoede een absolute prioriteit. Cantillon gaat nog verder. "Er wordt veel te goedkoop gesproken over armoede. Het veronderstelt een zeer grote herverdeling in de samenleving."

Meer dan een laag inkomen

Het hameren op structurele inspanningen komt zowel bij Vanhauwaert als bij Cantillon terug. Dat correspondeert met het multidimensionele probleem dat armoede is. Cantillon legt uit. "Armoede is meer dan alleen een te laag inkomen. Vaak hebben mensen met een laag inkomen ook andere problemen. Ze zijn laaggeschoold, komen uit zwakke sociale milieus, hebben minder netwerken om op terug te vallen."

Dat strookt met cijfers van het jaarboek. Vlaamse kinderen uit arme gezinnen hebben 44% minder kans lid te zijn van een sportclub dan kinderen uit niet-arme gezinnen. De werkloosheidsgraad bij laaggeschoolde en hooggeschoolde Vlaamse jongeren bedraagt respectievelijk 27,0% en 11,9%.

Cantillon vult aan: "We zien ook dat een laag inkomen vaak samenhangt met gezondheidsproblemen en met psychische problemen. Significants daar is bijvoorbeeld de verhoogde kans op astma, vaak gekoppeld aan het wonen in achtergestelde buurten."

Bij een gebrek aan oplossingen wijzen we maar al te graag naar een falend beleid, maar hoe staan we als individu tegenover armoede? Cantillon vat het mooi samen. "De samenleving heeft het beeld van 'werklozen, dat zijn profiteurs, die hebben het aan zichzelf te danken en die moeten maar op de blaren zitten', er wordt vaak over armen gedacht 'eigen schuld, dikke bult'."

Toch verliest ze de hoop niet. "Er zijn prachtige projecten, ontelbaar goede dingen. Ook het succes van de 59 verenigingen van Netwerk Tegen Armoede getuigt van de wens niet bij de pakken te blijven zitten. Uiteindelijk is een structurele aanpak echter onafwendbaar. Cantillon is duidelijk. "Dingen die ondertussen de gaten opvullen en mensen helpen, zijn absoluut noodzakelijk, maar niet voldoende." De armoede kan uitgeroeid worden, maar daarvoor zijn grotere inspanningen vereist. "En dat kan. Als men dat wil."

Volgend artikel in dit armoededossier: stadsniveau en kleine vzw's.

NFK EN MECENAS ORGANISEREN TENTOONSTELLING

Veel potentieel, weinig act op Open Expo

Vorige week liep in het Kadoc de tentoonstelling Open Expo!, georganiseerd door de kringen NFK (Filosofie) en Mecenass (Kunstwetenschappen).

JOES MINIS EN
AURELIE VAN DE MEULEBROUCKE

Open Expo! betekent meer dan zomaar een expositie met beeldende kunst. Er is ook plaats voor muziek en poëzie. Het oorspronkelijke concept ontstond een paar jaar geleden vanuit de Nieuw Filosofische Kring (NFK). Sinds vorig jaar versterkt Mecenass de filosofen en presenteert de tentoonstelling kunst van studenten van alle richtingen.

“Met Mecenass hebben we de ideale partner gevonden”

ELLEN TURELINCKX,
NFK

“Het is begonnen vanuit het idee om de vele studenten filosofie die bezig waren met muziek of met schilderen een kans te geven hun werk te laten zien. Met Mecenass hebben we de ideale partner gevonden om het groter aan te pakken,” vertelt Ellen Turelinckx van NFK. “We hebben niet echt hoeven zoeken naar mensen. De meesten dienden zichzelf aan of kwamen via Faculty Stars. We hebben vooral in ons eigen netwerk gekeken naar welke mensen iets zouden kunnen betekenen voor *Open Expo!*.”

Leuvense kunstenaars

Open Expo! is opgezet voor en door Leuvense studenten. Alle kunstwerken die in de Vlamingenstraat worden tentoongesteld, kwamen tot stand door Leuvense (vrijtijds)kunstenaars. Omdat de organisatoren vooraf geen bepaald thema vastlegden, is van een rode draad geen sprake. Hoewel schilderijen zich tegenover een vitrine met poëzie en collages bevinden, stoort

dat vreemd genoeg niet. Integendeel, het is verrassend fris om zo veel verschillende soorten kunst zij aan zij te kunnen bewonderen.

De meeste deelnemende studenten beschouwen hun artistieke bezigheid (nog) niet als een fulltime engagement. “Het is veruit mijn favoriete bezigheid,” vertelde Louise Goegebeur, “maar op dit moment wil ik eerst mijn studies afronden.”

Een opvallende deelname is die van de New Yorkse kunstenaar Sarah Vitale. Met haar

experimentele foto's schopte ze het dit jaar tot Faculty Star voor de faculteit Letteren. Sarah, die in het verleden al samenwerkte met diverse modehuizen en kunstenaars, ziet haar fotografie wel als een voltijdse bezigheid. “Het is een continue stroom van ideeën die altijd in mij schuilt. Het helpt me om de wereld te begrijpen. Alles wat ik doe of maak, komt vanuit mijn hart en ziel. Dat is, denk ik, kunst.”

Potentieel

Ondanks het ambitieuze concept vraagt de concrete uitvoering van *Open Expo!* meer aandacht dan ze dit jaar kreeg. Slordig uitgeknipte naamkaartjes, een (helaas) onverstaanbare lezing in de galmende kapel of schilderijen die op de openingsavond nog niet opgehangen zijn,

verraadden dat er hier en daar nog werk aan de winkel is. *Open Expo!* bevat veel potentieel, maar het lijkt erop dat de tentoonstelling pas bij de volgende editie tot wasdom zal komen.

“Het is soms wat improviseren met de werken die wij binnenkrijgen. Het is bovendien best moeilijk om de werken op elkaar af te stemmen,” bekennt Ana Schultze, organisator van de expo vanuit Mecenass.

Ook Turelinckx beseft dat het qua organisatie nog niet vlekkeloos is verlopen. Toch ziet ze de toekomst rooskleurig in: “Ten opzichte van vorig jaar hebben we een grote groei doorgemaakt. We zijn beter op elkaar ingespeeld en hebben veel meer tijd om te focussen op de werken. Dat stemt ons hoopvol voor volgend jaar.”

FOTO: Bavo Nys

Recensie Saint Amour Een schouwburg vol liefde

Dat Valentijn al achter de rug is, lijkt niemand te deren in de Schouwburg. Aan de uitgelaten menigte te zien, vieren we pas vanavond het ultieme Feest der Liefde.

ANNEMIE VERMEULEN

Naast mij wordt de affiche druk besproken. De ene *stoeft* met zijn parate kennis over Pedro Elias, een ander beweert Merijn de Boer te kennen. Tussen het babelen door staren we allemaal naar onder. Daar kunnen we nog net een tafeltje en een microfoon zien staan. Wanneer de lichten doven, durven twee moedige zielen het aan om enkele lege zetels op een betere plaats in te nemen.

De tweeëntwintigste editie van *Saint Amour*, dat zoals altijd literatuur aan liefde koppelt, begint met een lied. Charlotte Nysens zingt voor de eerste keer in

haar carrière solo. Haar frêle stem bereikt bij hoge noten helaas niet de bovenste regionen

Haast elke schrijver heeft het over seksualiteit

van de Schouwburg. De stem van schrijver Aleksandr Skorobogatov doet dat wel. Hij leest rustig voor uit zijn boek, maar doet dat

in het Russisch. De Nederlandse vertaling wordt achter hem geprojecteerd.

De beheerste, Russische klanken zorgen ervoor dat het publiek in de ban is. De zenuwachtige kuchjes blijven uit, het gefriemel stopt. Wanneer de laatste klanken van zijn beredeneerde opvoering wegsterven, schudt het applaus ons terug wakker. De performance van Aleksandr Skorobogatov is meteen de opmerkelijkste van de avond.

Cliché

Daarna is het de beurt aan Merijn de Boer met zijn verhaal over de sekswerker en de autistische jongen. Het publiek hervindt zijn stem en gebruikt die herhaaldelijk om luid te lachen. Het wordt warm in de zaal en het gepluk

aan de dikke truien begint weer. Links en rechts doen mensen kledingstukken uit die ze liever niet uitdeden.

Haast elke schrijver heeft het over seksualiteit en spaart het publiek niet. Als dat niet cliché is, is het publiek dat wel. De kerel naast me heeft met rode oren zijn hand van het been van zijn vriendin gehaald. Mijn andere buur, die alleen is gekomen, zit ongeïnteresseerd op z'n smartphone te tokkelen.

Muzikaal intermezzo

Na twee uur van voorlezen, komt Los Speedy Bobs het podium op. Het muzikale intermezzo zorgt voor een leuke sfeer, een enkeling zingt zelfs mee met de charmezangers. De jolige bende zet zonder twijfel de amusantste act

neer. Zij behouden de begeerte niet, maar laten die op de toeschouwers los.

Dat zou een ideale slotact geweest zijn. Het is al na tien, we hebben al zeven auteurs ontmoet en de sfeer is goed. We kunnen met een glimlach naar huis gaan.

Er staan echter nog acts op het programma. Het is moeilijk om ons terug te concentreren op dat puntje in de verte met z'n boek. Een dik half uur later is het afgelopen en kunnen we eindelijk die snikhete zaal uit. Met *Saint Amour: My Funny Valentine* weet organisator Behoud De Begeerte traditioneel het vele volk een leuke avond te bezorgen, maar daar blijft het ook bij.

Cultuur

KU Leuven denkt aan eigen museum

Vicerector Cultuur Katlijn Malfliet wil de kunstcollectie van de KU Leuven tegen 2025 onderbrengen in een gedecentraliseerd museum. Meerdere kenners vinden het idee interessant.

JASPER VAN LOY
EN PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Tegen de 600ste verjaardag van de KU Leuven, in 2025, wil vicerector Cultuur Katlijn Malfliet een universitair museum uitbouwen. "Maandag komt het plan op het Gemeenschappelijk Bureau, vertelt ze. Al wil de rector nog geen definitieve uitspraak doen. "Er is al over gesproken, maar er zijn nog geen formele beslissingen genomen."

Het museum zal een sterke digitale component bevatten. De nadruk in Malfliets plan ligt op decentralisatie, het verspreiden van het museum over meerdere gebouwen. "Het vertrekpunt zal de Centrale Bibliotheek zijn. Vandaar zullen bezoekers op ontdekking kunnen gaan naar de andere locaties."

Geert Bouckaert, hoofd van de Commissie Actuele Kunst van de KU Leuven, vindt dat er op termijn naar een museale zichtbaarheid moet worden gestreefd. "Er zijn ideeën om vanuit een centrale locatie te werken. De kansen dat zo'n centrale locatie er komt, nemen toe sinds Rik Torfs rector is en Katlijn Malfliet vicerector voor

Een centraal KU Leuvenmuseum is voor Tollebeek ook praktisch gezien geen realistische optie. "Zo'n museum bouwen is niet het grootste probleem, maar wel het onderhoud ervan. Dat zou onbetaalbaar zijn."

Prachtig verhaal

Verder moet het nieuwe museum voor de historicus geen kunstmuseum worden. "De meeste collecties zijn eerder geschikt om een museum te maken omtrent wetenschapsgeschiedenis of universiteitsgeschiedenis, stelt hij. "Dat zijn fantastische collecties, omdat ze een goed beeld geven van de ontwikkeling van de wetenschap."

Volgens Tollebeek moet daar actief op worden ingezet. "Als je met goede wetenschapshistorici werkt, kan je met die collecties wel een prachtig verhaal vertellen."

De instellingen die vandaag verantwoordelijk zijn voor kunst aan de KU Leuven volgen die strategie vandaag al. Voor oude kunst is dat de dienst Kunstpatrimonium. "De kunst wordt zoveel mogelijk tentoongesteld waar ze het best tot haar recht komt," zegt diensthoofd Anne Verbrugge.

Voor de Commissie Actuele Kunst, die de hedendaagse kunst van de KU Leuven beheert, geldt hetzelfde. "We werken enkel aan een virtueel museum, een kaart van Leuven waarop alle kunst van de universiteit in de publieke ruimte staat aangeduid," vertelt commissievoorzitter Geert Bouckaert.

Opgezette dieren

"De dienst Kunstpatrimonium is geassocieerd met het Universiteitsarchief en maken zo deel uit van de Universiteitsbibliotheek. Dat zorgt voor een historisch kader aan onze collectie," legt Verbrugge uit.

"Het grootste deel van die collectie werd gebruikt om les mee te geven," legt Jo Tollebeek uit. "Dat zijn zeer diverse collecties zoals archeologische vondsten, opgezette dieren of allerhande medisch materiaal. Een ander deel bestaat uit schenkingen van professoren of andere personen

aan de universiteit." Volgens Verbrugge is er vandaag vooral veel interesse in actuele kunst. Zelden schaft de universiteit oude werken aan. "Af en toe komt er een historisch stuk op de markt, zoals een portret van een rector uit de achttiende eeuw," stelt Verbrugge.

"De CAK koopt geen kunst aan, maar verwerft ze," vult voorzitter Geert Bouckaert aan. "Het komt ook voor dat verzamelaars stukken aanbieden of dat kunstenaars zelf mee in het universitaire discours samenwerken."

"We verzamelen niet om te verzamelen," legt de professor uit. Ook met de universiteit wordt er samengewerkt. "Wij hebben een verbond met LUCA School of Arts. Op die manier verwerken wij regelmatig kunst van hun doctors in de kunsten. In de loop der jaren hebben we op die manier al werk van zeer grote kunstenaars in ons bezit gekregen."

Ook de integratie van kunst in de publieke ruimte is volgens hem een belangrijke strategie. "Er bestaat een regel die bepaalt dat bij verbouwingswerken een percentage van het budget naar de integratie van kunst gaat, klinkt het.

Budget

Kunst aan de KU Leuven wordt op verschillende manieren gefinancierd. "Zowel het Kunstpatrimonium als de CAK krijgen zo'n 40 000 euro aan werkingsmiddelen per jaar," zegt Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven. "Af en toe moeten we bijkomend ad hoc budget zoeken voor een bijzonder werk op de markt, dat een band heeft met de universiteit en ons budget overschrijdt."

De universiteit is regelmatig een partner in grote tentoonstellingen, zoals de Vesaliustentoonstelling van vorig jaar en de Utopia-expo van volgend jaar. "De KU Leuven draagt dan in overleg met een aantal sponsors een paar honderdduizend euro bij op een totaalbudget dat kan oplopen tot 3 à 4 miljoen," zegt Debackere.

Op de vraag hoeveel de kunstcollectie van de KU Leuven waard is, kan niemand een antwoord geven. "Het is onkies om daar een bedrag op te plakken," zegt Bouckaert. "Enkel boekhouders en slechte verzamelaars pochen over de waarde van hun collectie. Wij pochen over haar relevantie voor de toekomst."

— Cultip —

Het culturele aanbod in Leuven is groot. Daarom schiet een Leuvense expert te hulp en maakt hij/zij een interessante selectie. Deze maand is het de beurt aan Mike Naert, directeur van Het Depot.

Tip 1: 12-20 maart, Leuven Jazz

"Wat sowieso wel belangrijk is om mee te nemen volgende maand is Leuven Jazz. Dat is een stadsfestival met een zeer gevarieerde line-up bestaande uit een mix van oude meer traditionele jazz en cross-over jazz. Het Depot doet mee aan Leuven Jazz maar er zijn ook voorstellingen in 30CC, OPEK en in een aantal cafés."

"Zelf kijk ik het meest uit naar de twee STUFF-concerten en naar Omar (*vrijdag 18 maart, Het Depot, red.*), een van de beste soulstemmen ter wereld, denk ik."

Tip 2: 11-26 maart, Afrika Filmfestival

"Ook de moeite is het Afrika Filmfestival. Het is echt een uniek evenement. Het toont bovendien hoe rijk de Afrikaanse cultuur is. Hopelijk leggen we met de afterparty op 25 maart een mooie cross-over naar het Depotpubliek," aldus Mike Naert. De organisatie van het festival ziet het als haar missie om het beperkte Afrikaanse filmaanbod in Vlaanderen uit te breiden. En ook om Afrika, dat in de media wordt afgeschilderd als continent van aidspatienten, dictators en verkrachte vrouwen, eens van een andere kant te belichten. Naast Leuven, de uitvalsbasis voor het festival, zijn er ook vertoningen in andere steden.

Tip 3: 18 maart - 5 juni, Oriol Vilanova, Museum M

"Ik kreeg deze week de uitnodiging voor de vernissage en vond het een zeer originele insteek. Eigenlijk gaat de expo over hoe je werken tentoonstelt," vertelt Mike Naert. "Dat doet Oriol Vilanova onder andere aan de hand van oude postkaarten die hij vindt op rommelmarkten. Ik was geïntrigeerd en ga zeker zelf eens een kijkje nemen."

In deze tentoonstelling getiteld *At first sight* gaat Vilanova na welke verhalen kunstobjecten vertellen en hoe kunst zich verhoudt ten opzichte van het publiek. Het werk van deze Spaanse kunstenaar bestaat uit installaties, performances en teksten. (lg)

"Met die collecties kun je een prachtig verhaal vertellen"

JO TOLLEBEEK,
UNIVERSITEITSHISTORICUS

cultuur. De universiteit van Louvain-la-Neuve heeft inmiddels een nieuw museum gebouwd. Kunnen wij achterblijven?"

Universiteitshistoricus Jo Tollebeek heeft vooral oren naar het decentralisatie-idee. "De trend is niet om te streven naar één museum, maar om voortdurend kleine collecties tentoon te stellen op verschillende plaatsen, zegt hij. "Dat is realistischer dan krampachtig een groot museum te maken dat op den duur toch door niemand nog wordt bekeken."

ULSSIS
OPEN SOURCE
JOB FAIR
UNIQUE
FOSS JOB OPPORTUNITIES
22 MARCH 2016
opensourcejobfair.be
JUBILEUMZAAL HAL 01.05

INTERVIEW SIDI LARBI CHERKAOUI

“Dans is zoals voetbal, dat is niet voor iedereen”

Sinds september mag Sidi Larbi Cherkaoui zich artistiek directeur noemen van Ballet Vlaanderen. Ondanks de klassieke traditie probeert de hedendaagse choreograaf zijn eigen stempel te drukken.

HEIDI VAN ROMPUY
EN EVELYNE VAN HECKE

De keuze voor Sidi Larbi Cherkaoui als creatief hoofd van het grootste balletgezelschap van België bleef niet onbesproken in de danswereld. Gezien de hedendaagse achtergrond van de Antwerpse choreograaf, vreesden sommigen voor een clash met de

“Op mijn zeventiende danste ik in discotheken”

klassieke traditie van Ballet Vlaanderen. “Dat is ondertussen oud nieuws,” nuanceert hij zelf. “Mensen kenden me vooral van mijn hedendaags werk bij mijn eigen gezelschap Eastman of bij het Toneelhuis. Parallel heb ik echter al elf jaar een carrière als choreograaf bij klassieke gezelschappen, zoals het Ballet van Monte Carlo. Dat heeft me doen ja-knikken op de vraag om bij het Ballet te gaan.”

Kan u binnen een geïnstitutionaliseerd gezelschap nog uw eigen ding doen? Hoe gaat u om met de tradities?

Cherkaoui: “Er is altijd wel ruimte voor mezelf. Zo maak ik één keer per jaar een eigen voorstelling voor het Ballet, maar ook in mijn werkwijze ben ik best eigenwijs. Daar waar ik mogelijkheden zie om een specifieke focus te geven, doe ik dat.”

“Anderzijds heb ik veel respect voor alles wat er voor mij is gedaan en probeer ik die lijn verder te trekken. Ik probeer mezelf steeds te kaderen in *the bigger picture*. Als kunstenaar kijk je soms enkel naar je eigen navel. Het is heel fijn om nu te kijken naar de hele constellatie van de kunstensector.”

Fusie

Ballet Vlaanderen heeft het de afgelopen jaren niet gemakkelijk gehad. Het gezelschap worstelde met schulden, kende een snelle opvolging van artistieke leiders en kon ook internationaal moeilijk doorbreken.

Cherkaoui: “Wat sowieso moeilijk is voor eender welke instelling is dat je niet op twee plaatsen tegelijk kan zijn,” vertelt Cherkaoui. “Onder Kathryn Bennet (*ex-artistiek directeur, red.*) deed het Ballet het internationaal erg goed, maar toen waren we in eigen land niet aanwezig genoeg.”

“Het is een evenwichtsoefening om zowel nationaal als internationaal succes te hebben. De laatste twee jaar zette het Ballet minder de stap naar het buitenland. De fusie (*Opera Vlaanderen en Ballet Vlaanderen fuseerden in 2014 tot één kunsthuis, red.*) maakte dat niet mogelijk. De focus lag toen elders. Daar willen we nu opnieuw op inzetten. Ik wil de kracht van het Ballet van vroeger en de kracht die we nu hebben, verzoenen.”

Is het de bedoeling dat Opera en Ballet ook artistiek samenwerken? Of is het een louter structurele fusie?

Cherkaoui: “Idealiter wordt het ook een artistieke dialoog. Volgend jaar plannen we een voorstelling waarbij we met het koor gaan samenwerken. Zij werken normaal gezien enkel met Opera Vlaanderen. Het jaar nadien wil ik een opera regisseren of choreograferen. Het is dus wel degelijk de bedoeling om tot een huis te komen waar we niet enkel hetzelfde orkest delen, maar er bijvoorbeeld in bepaalde operas dans aanwezig is.”

Ook hier in de Leuvense cultuursector vonden grote veranderingen plaats. STUK positioneerde zich als danshuis.

Cherkaoui: “Er is veel dansgeschiedenis geschreven in Leuven, dankzij het STUK. Het was een tijdje kalmer, maar het is fijn te voelen dat het kunstencentrum terug die rol aan het invullen is.”

“Ik heb Leuven nooit gezien als een klein stadje, maar als een belangrijke plek voor de hedendaagse dans. Mensen kwamen vanuit Antwerpen of Brussel naar Leuven om voorstellingen bij te wonen die je nergens anders kon zien.”

Discotheken

De Belgische dansscene krijgt veel aandacht in het buitenland. Bij het grote Vlaamse publiek zijn jullie minder bekend. Vindt u dat jammer?

Cherkaoui: “Ik ben daar niet zo mee bezig. Ik heb veel werk en heb het geluk dat wanneer ik speel, er altijd een publiek is. Daar ben ik heel dankbaar om. Maar we zijn inderdaad geen bekende Vlamingen.”

“Dans is zoals voetbal, dat is niet voor iedereen. Er zijn mensen die er meer voeling mee hebben dan anderen. Natuurlijk vind ik dans zelf zo boeiend dat ik hoop dat mensen er op den duur het speciale van gaan inzien. Langs

de andere kant vind ik dat ze niet geforceerd moeten worden. Er moeten genoeg opportuniteiten zijn om het te ontdekken, maar dat gebeurt het best zo natuurlijk mogelijk.”

Kunstenaar Jan De Cock klaagde het tekort aan cultuurverslaggeving aan. Hoe staat u daartegenover?

Cherkaoui: “Ik heb inderdaad het gevoel dat er vandaag de dag minder over kunst wordt gecommuniceerd. Dat neemt natuurlijk niet weg dat veel journalisten wel met cultuur bezig zijn, maar misschien is het interessant dat redacties gaan nadenken over hoeveel ze over alles willen spreken.”

“Ik denk dat er op dit moment op een heel commerciële manier wordt omgegaan met informatie. Het is niet omdat je denkt dat de mensen het minder interessant vinden, dat ze het niet moeten horen. Als je enkel ingaat op dat populaire, dan word je gewoon dommer omdat je altijd over dezelfde dingen praat.”

“Ik ben wel niet het soort artiest dat gaat klagen dat ze te weinig over mij schrijven. Ik wil vooral mijn werk doen en heel dicht bij mijn publiek zitten op een zo organisch mogelijke manier. Natuurlijk zijn de media een manier om dat te doen, maar ook niet meer dan dat.”

“Leuven is belangrijk voor de hedendaagse dans”

Het is niet altijd gemakkelijk die connectie te maken. Publiek haakt af als het te abstract wordt. Hoe pakt u dat aan?

Cherkaoui: “Voor ik in het hedendaagse circuit belandde, was ik cabaretier-danser. Ik heb dus een speciale achtergrond. Toen ik zeventien was, werkte ik zelfs als danser in discotheken. Het moeilijkste publiek is het discotheekpubliek. Mensen zijn er om iets te drinken en zelf te dansen, niet om naar jou te kijken.”

“Ik kom dus uit een wereld waar ik ongelofelijk origineel uit de hoek moest komen om opgemerkt te worden. Ik heb het dan ook altijd als een luxe gezien als het publiek echt kwam kijken om mij te zien dansen. Daarom ben ik gericht op beweging. Als ik al conceptueel werk, dan wil ik niet enkel in de theorie blijven.”

U hecht ook veel belang aan het sociaal bewustzijn in de hedendaagse dans. Wil u culturen verenigen?

Cherkaoui: “Het werk van een choreograaf is sowieso een sociaal engagement. Anders dan bij een schilder die gewoon werkt met een wit blad en verf, werken wij met dansers, met mensen. Heel vaak werken we bovendien met mensen uit verschillende culturen. Dat gaat gepaard met de realiteit van de danswereld. Op die manier ben je je heel bewust van de interactie tussen mensen, ook van interculturele interactie.”

Is dat interculturele iets dat u wil toevoegen aan het Ballet?

Cherkaoui: “Dat interculturele is al aanwezig in Ballet Vlaanderen. Dat moet ik niet toevoegen. Het sociale engagement is niet eigen aan mij, maar aan de danswereld in het algemeen. Dans is een gemeenschappelijke factor die culturen overstijgt.”

FOTO: Joris Casar

DAGEN ZONDER VLEES bij **ALMA**

VAN 10 FEBRUARI TOT 26 MAART 2016
KU LEUVEN ONTDEKT VEGETARISCH!

WIN EEN VEGGIE VIP-DINER!

Wat moet je doen?

1. Schrijf je in op www.dagenzondervlees.be
2. Sluit je aan bij zowel de groep Alma KU Leuven als de groep KU Leuven
3. Ontdek onze lekkere veggie menu's
4. Verzamel zoveel mogelijk stempels (1 per veggie menu)
5. Bezorg je stempelkaart aan een Alma-kassa voor 4 april
6. Vergeet je naam en e-mailadres niet op je kaart te schrijven

De 20 deelnemers met de meeste stempels winnen een veggie VIP-diner voor 2 personen

Almamenu van 29 februari tot 4 maart 2016

Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Balletjes in mosterdsaus met boontjes (A1, A3) €3,20 Groentennuggets met spinazie in botersaus (A1) (V) €5,50 Steak met choronsaus (béarnaise met tomaat) en erwtes (A1) €6,00 Pasta met pesto, witloof en nootjes (A1, A2, A3) (V) €6,00 Kippenburger met bloemkool of ananas uit de Caraïben en roomsaus of vleessaus (A2) € 3.20 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Wiensnitzel met bloemkool of ananas uit de Caraïben en vleessaus of roomsaus (A2) € 5.50 Groentennuggets met spinazie in botersaus (A2, A3) (V) €5,50 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Marokkaanse omelet met couscous (A1, A3) (V) €3,20 Loempia met Marco Polo saus en wokgroenten (A1, A2, A3) €4,30 Salade met gouda kaas, druiven en noten (A1) (V) €6,00 Kabeljauwhaasje met dugleresaus en wortelbalkjes (A1) €6,00 Boomstammetje met witloof of erwten en wortelen en tijmsaus of Grand mèresaus (A2) € 4.20 Salade van Gouda (A2, A3) (V) 6.00 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Varkenslapje met witloof of erwten en wortelen en tijmsaus of Grand mère saus (A2) € 3.20 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30	Vleesbrood met Brusselse spruiten en vleessaus (A1, A3) €3,20 Koninginnenhapje (A1) €4,30 Tofu-Seitan met pilaw rijst, forestiere groenten en looksaus (A1, A2, A3) (V) €5,50 Vegetarische balletjes met quinoa, broccoli en tomatensaus (A1, A3) (V) €6,00 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Spek met rode kool of verse venkel en wortel en broccolisaus of vleessaus (A2) € 3.20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Zalm met rode kool of verse venkel en wortel en broccolisaus of vleessaus (A2) € 6.00 Vegetarische balletjes met quinoa, broccoli en tomatensaus (A2) (V) €6,00	Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Gehakte steak met ratatouille of gestoofde prei en mornaysaus of champignonsaus (A2) € 3.20 Koninginnenhapje (A2) €4,30 Penne arrabiata met mascarpone (A2, A3) (V) €4,30 Kipfilet met ratatouille of gestoofde prei en mornaysaus of champignonsaus (A2) € 5.5 Wok met quorn (A2, A3) (V) €6,00 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Kippenworst met bloemkoolgratin en vleessaus (A3) €3,20 Koninginnenhapje (A3) €4,30	Provençaals stoofpotje (varken) (A1, A2) €3,20 Penssen met appelmoes (A1, A3) €4,30 Veggie burrito met gestoofde koolrabi en wortelen (A1, A3) (V) €6,00 Zonnebloemschijf met slaatje en kerriesaus (A1, A2, A3) (V) €6,00 Spaghetti bolognaise (A2) €3,20/€4,30 Vleesbrood met spruiten of slaatje en groene pepersaus of tomatensaus (A2) € 3.20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Burrito met Mexicaanse groentemix en bio rijst (A2) (V) €6,00 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Steak met spruiten of slaatje en groene pepersaus of tomatensaus (A2) €6,00

A1 = Alma 1
A3 = Alma 3A2 = Alma 2
GHB = Gasthuisberg

V = Vegetarische schotel

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen
met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Uzerenmolenstraat 10 - 12 - 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Jani Kazaltzis slikt fusie met Kortemark niet

CRECHT BASTEL

Beverwerpen

Vorige week kondigden de burgemeesters van de Limburgse gemeentes Meeuwen-Gruitrode en Opglabbeek aan dat ze willen fusioneren. De nieuwe gemeente kan Opmeeuwen of Rode-Beek heten, maar daar zijn ze nog niet uit.

De Vlaamse regering bij monde van Liesbeth Homans (N-VA) moedigt dergelijke fusies aan met een premie van 500 euro per inwoner. Lieve Liesbeth zette de studiedienst van haar partij dan ook aan het werk om te brainstormen over mogelijke nieuwe fusies. De N-VA laat zich zo van zijn meest progressieve kant zien. Hosanna voor Homans!

Veto kreeg de interne nota van de N-VA-studiedienst te pakken en sprokkelde al enkele reacties.

Het Brusselse Koekelberg en het West-Vlaamse Koekelare zouden samengaan in Koekkoek. De vereniging van Vlaamse ornithologen is verheugd met zijn nieuwe trekpleister. Meeswijk en De Haan zien broodkrumels in een nog grotere fusie tot Volière.

“De fusie van Evergem en Zwijnaarde ligt voor de hand, maar ook Zedelgem en Brakel kunnen samensmelten tot Zebra,” schreef L. Stroobants in het dossier van de N-VA.

Bij het voorstel om Beveren en Antwerpen één te maken in Beverwerpen, begint Michel Vandenbosch te steigeren. De fusie van Voeren en Denderleeuw tot

Voer-de Leeuw onthaalt de voorzitter van GAIA wel op gretig gehinnik.

Wouter Beke

Een West-Vlaamse fusie van het dorp Woumen en de gemeentes Ingelmunster en Harelbeke zou Wouter Beke gedoopt worden. De voorzitter van CD&V en burgemeester van het voormalige Leopoldsborg, dat fuseert met Vorst, overweegt alvast een verhuis naar de Westhoek.

Opmerkelijk is dat Meldert, Tienen, Tongeren en Begijnendijk zouden fuseren tot Dertien Tonijnen. Het Departement voor Landbouw en Visserij stelt die symbolische actie tegen de overbevissing zeer op prijs.

Door een *ménage à trois* zouden Vollezele, Sint-Pieters-Leeuw en Melden Volle Piemel worden. Die nieuwe gemeente schiet bij stylist Jani Kazaltzis alvast niet in het verkeerde keelgat. Hij kan een extra fusie met Langemark ook best slikken. De bemoeienis van de burgemeester van Kortemark vindt hij dan weer *zum Kotsen*.

De socialistische burgervaders Louis Tobback en Daniël Termont laten alvast enthousiast weten in te gaan op het voorstel van de conservatieve nationalist. Gent en Leuven zouden onbaatzuchtig fuseren tot Geven.

De interne nota van de N-VA sluit verrassend af met een komische noot! Paal en Perk kunnen fuseren om een eind te maken aan al die progressiviteit.

Rik Torfs grijpt naast alle Oscars

Tijdens de prijsuitreiking van de Academy Awards viel Rik Torfs weer niet in de prijzen. De rector van KU Leuven reageert onthutst: “Ik doe zo mijn best. Ik heb workshops en cursussen gevolgd en het mag allemaal niet baten. U mag gerust optekenen dat ik diep, diep bedroefd ben.” Rik Torfs is al jaren actief als interessante meneer op televisie en in filmpjes van de KU Leuven en Veto TV.

“Ik denk dat de rector een verkeerd beeld heeft van de Oscars, het gaat om een serieuze prijs voor serieuze acteurs, niet voor mediageile theologen.” aldus Kwinten Seffes, filmgoeroe. Volgens hem zou de rector zich meer bezig moeten houden met

het runnen van de universiteit, en niet met het najagen van roem op het witte doek.

Rik Torfs is het daar niet mee eens: “Hebt u mij al eens gezien op de televisie? Ik ben, al zeg ik het zelf, een natuurtalent. Ik improviseer de beste teksten en kan heel goed mijn hoofd schuin houden als ik dramatisch iets zeg.” Torfs beweert niet alleen de hoofdrol te spelen in zijn eigen leven, maar ook een bijrol in het leven van alle studenten én het personeel van de KU Leuven. “Waarom zou die rol geen Oscar verdienen, en een rol in een of andere flutfilm wel?” jammert de ietwat klein uitgevallen rector.

Hoewel de kans zeer klein is dat Torfs ooit een Oscar zal winnen, houdt dat hem niet tegen om elk jaar weer stampij te maken. “Ik ga gewoon nog harder werken. Het is niet eerlijk. Ik geloof dat het comité dat de Oscars uitreikt een persoonlijke hetze tegen mij voert.”

Gelukkig is Torfs niet de enige aan wie nooit een Oscar is uitgereikt. “Ik sta in een rijtje met Johnny Depp en Tom Cruise. Dat ik geen Oscar heb, betekent niet dat ik geen goede acteur ben. Daar hou ik me nu aan vast.” Seffes reageert: “Rik Torfs is geen acteur, Rik Torfs is rector. Ik denk dat het tijd is dat iemand hem dat eens duidelijk maakt.” (jm)

Colofon

Veto
’s-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 16
Maandag 29 februari 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik “de kostprijs van de website” De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot “mijn liefde voor Sam-

metje Rijnders” De Boeck
’s Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Kalina “mijn aangeboren optimisme” De Blauwe, Paul-Emmanuel “time-management” Demeyere, Quinten “mijn micropenis” Evens, Simon “mijn thesis” Grymonprez, Karel “mijn sleutels” Peeters, Heidi “mijn K3-obsessie” Van Rompuy, Jasper “wat steek ik niét in de doofpot?” Van Loy

Schrijvers:
Lien “mijn citroenprobleem” De Proost, Lotte “mijn 2 buizen vorige semester” Vanaken, Simon “doofvles” Thys, Eva “mijn koekjes-quota” Sevrin, Brecht “de aambeien van Torfs” Castel, Sam “Sora Nleiderink” Rijnders, Arne “mijn passie voor SK Bev-

eren” Sonck, Joes “niets” Minis, Rosalie “mijn fascinatie voor Aristoteles” Waelen, Ana “mijn echte naam is eigenlijk Anna” Van Liedekerke, Annemie “mijn Kempisch accent” Vermeulen, Louise “intimiteiten” Goegebeur, Evelyn “alleszins mijn liefde voor Cens Jardinaels niet” Van Hecke, Aurelie “liefde voor Steen” Van de Meulebroucke

Foto’s voorpagina: Simon Grymonprez, Bavo “de prijs van mijn nieuwe boxen” Nys, Martijn “mijn prentkaaren van het bombardement op Warschau” Stoop

Fotografen: Bavo Nys, Kalina De Blauwe, Anneleen “zwijgen is goud!” Van Kuyck, Karolien “mijn exclusieve liefde voor schrijven” Wilmots, Charlotte “mijn ware achternaam” Her-

bots

Tekenaars: Martijn Stoop

Dtp:
Margot De Boeck, Roderik De Turck

Eindredactie:
Margot De Boeck, Roderik De Turck, Paul-Emmanuel Demeyere, Simon Grymonprez, Karel Peeters, Jappe Van Loy, Louise Goegebeur, Quinten Evens, Heidi Van Rompuy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)

Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnement?

Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op rekeningnummer BE80 0010 9597 1977

Meedoen?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wat steek jij in de doofpot?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Alain Remue

“We hebben al te veel jonge mensen dood uit het water moeten halen”

Alain Remue staat al meer dan 20 jaar aan het hoofd van de Cel Vermiste Personen. Zij zoeken naar mensen die onrustwekkend verdwenen. Hij doet een oproep aan de studenten: let op elkaar.

KAREL PEETERS EN ANNEMIE VERMEULEN

Alain Remue stond al aan het hoofd van de Cel Vermiste Personen bij haar oprichting, naar aanleiding van de zaak-Dutroux. Vorige week gaf hij een lezing in Leuven, zonder blad voor de mond. "Sorry, ik ben niet de directeur van een koekjesfabriek," klonk het.

Het is de tweede keer in vier jaar dat u in Leuven komt spreken. De zaal was meteen volzet. Heeft u een verklaring voor uw populariteit bij de studenten?

Alain Remue: "Ik heb geen idee hoe dat komt. Het is wel een onderwerp dat veel mensen aanspreekt, want, jammer genoeg, komen we vaak aan bod in de media. Het is niet iets dat af en toe gebeurt."

"De ervaring leert mij ook dat een verdwijning vaak dicht bij de mensen staat. Zeker als het gaat over jongeren, kinderen, bejaarden met alzheimer, noem maar op. Maar ik blijf mij er wel over verbazen dat de jeugd zo massaal komt opdagen. Anderzijds zijn het wel student-criminologen of juristen die komen, waarbij de interesse intrinsiek aanwezig is."

Kunnen wij nog iets leren van andere landen wat betreft vermiste personen?

Remue: "De Cel Vermiste Personen bestaat nu al twintig jaar en op die tijd kan je heel veel leren. De Amerikanen hebben natuurlijk meer middelen. Ik heb *in den tijd* de kans gehad om mijn cursus daar te doen, bij de FBI in 1996. En ook daar is de realiteit zo dat, ondanks de middelen en de capaciteit die veel groter is, ze in bepaalde dossiers even ver staan als wij. Dat wil zeggen: nergens."

"Veel hangt af van de zaak. Wij werken vandaag nog heel goed samen met de Amerikanen, niet alleen met hen maar ook met andere landen. Het is door de zaak-Dutroux niet dankzij, want dat is een eer die ik hem nooit gun - dat we veel hebben geleerd."

“Mensen die aan het begin van hun leven staan en dat stopt in een lelijke, smerige beek of in een dok. Dat kan niet zijn.”

De Cel Vermiste Personen bestaat twintig jaar. Ook al twintig jaar onder Alain Remue. Zijn de Cel en Alain versmolten?

Remue: "Zo kan je het bijna zeggen. Ik heb het voorrecht gehad om de Cel te mogen oprichten. Ik ben er ook altijd verbonden mee gebleven. Ik doe het nog altijd met hart en ziel, en zal dat waarschijnlijk blijven doen tot de dag waarop ik de deur van de politie achter mij toe trek. Ik zou niet weten wat ik anders zou doen. Ik heb eigenlijk nog geen enkele dag tegen mijn goesting dit werk gedaan."

"Er zijn wel mindere dagen geweest en we hebben ook al veel meegemaakt. Dat is ook niet te onderschatten. Ik herinner mij het moment waarop ik een van mijn eigen mensen ben verloren bij een zoekactie. Dat zijn wel momenten geweest waarop ik dacht "Remue, is het niet genoeg geweest?"

Uw job is mentaal zeer zwaar. Heeft u hobby's om het werk wat van u af te zetten?

Remue: "Ik heb mijn gezin, mijn familie, mijn kinderen. Mijn hobby startte dit weekend. Dat zijn wielervedstrijden, de Omloop Het Nieuwsblad. Sinds meer dan 25 jaar zit ik op de motor voor alle grote wielervedstrijden voor de organisatie waar wij ofwel instaan voor de tijdsopname ik heb een UCI-brevet als tijdsopnemer, bordjesman - ofwel achter de motor met de gele vlag om gevaarlijke doorgangen voor de wielrenners te signaleren."

"Ik ben één keer van de motor moeten afstappen in een Ronde van Vlaanderen omdat mijn gsm niet stopte met trillen. Toen was er een jongetje vermist in Basinge. Dat zal ik nooit vergeten. Toen ben ik van de motor gestapt en heb ik de koers zien passeren. Men is mij komen oppikken en we zijn naar daar gereden. Daar hebben we dat jongetje overleden teruggevonden in een beek."

Studenten afslagen

U begon bij de Rijkswacht. Mist u "de goeie oude tijd" soms?

Remue: "Ik ben in september '78 begonnen bij de Rijkswacht en was toen niet bezig met vermiste personen. Ik ben een tijd instructeur geweest in de Rijkswacht-school. Openbare Orde en Betogingen, een heel andere branche. En daarna ben ik overgestapt naar de strijd tegen drugs in Gent, de BOB (de Bewakings- en Opsporingsbrigade, nvdr). Na mijn officiers-examen is dit avontuur begonnen."

Denkt u nog vaak terug aan die periode?

Remue: "Natuurlijk, ik heb nog veel goede kameraden van toen. Een deel van hen zit nu bij de federale politie. We zien elkaar nog vaak. Vroeger was het anders, maar niet slechter wat mij betreft. Ik ben sindsdien nog vaak in Leuven geweest. In de tijd van de, uhm,..."

Studentenbetogingen?

Remue: "Ja, met de matrak in de hand. Ik herinner mij nog heel vaak dat wij op vrijdagavond naar huis mochten. Dan gingen wij na de vlaggenroet - die heel plechtig was - ons omkleden en dan liepen we naar onze auto's om naar huis te gaan, naar onze vriendinnen."

"Maar dan ging vijf auto's voor de mijne de poort van de kazerne toe. En dan zeiden ze: "Jongens, het is ambras met de studenten. Trek je gevechtskledij aan want we gaan naar Leuven!. Dat heb ik ook meegemaakt, maar dat is dan de

andere kant van de medaille natuurlijk (lacht)."

Waar staat België als het gaat over de know-how inzake vermiste personen?

Remue: Wel, daar zijn we toch een beetje fier op. Als we spreken over de opsporing van vermiste personen zien we uit de vragen die we krijgen uit het buitenland dat we goed bezig zijn. Binnen Interpol spreekt men van "le modèle Belge". Dat is toch wel een heel mooi compliment voor iedereen die erbij betrokken is in ons landje."

"We hebben veel geleerd en we proberen wat we geleerd hebben goed te implementeren. Dat is toch iets waarvan je kan zeggen; we hebben al die zaken toch niet voor niets meegemaakt."

Tihange

U kreeg telefoon tijdens een persconferentie in Tihange. Bent u soms bang dat die afspraken met de media geschonden worden?

Remue: "Dat was een moment, ja, dat gebeurt. In principe zijn de media geen partner van gerechtelijk werk, maar bij ons is dat anders. Wij doen vaak een beroep op de media voor een opsporingsbericht. Dan haal je de media aan boord en is het normaal dat zij dat willen opvolgen. Volgens mij is het perfect mogelijk om samen te werken. Het is een relatie van geven en nemen."

"Als je dan een situatie krijgt zoals in Tihange, waar ik tijdens een heel druk bijgewoonde persconferentie plots het bericht krijg van een

van mijn mensen dat ze het jongetje gevonden hebben, dan kan je twee zaken doen. Je kan iets proberen uit te vinden, wat niet lukt want dat zien ze aan je gezicht. Of je kan zeggen: mensen, dit gebeurt nu, gelieve ons de tijd te geven ons werk te doen en de familie te verwittigen. Eens de familie op de hoogte is, wil ik alle vragen beantwoorden. En dat hebben ze perfect opgevolgd."

Heeft u nog advies voor de Leuvense student? Misschien dat ze op elkaar moeten passen en niet alleen naar huis moeten gaan?

Remue: "U neemt mij de woorden uit de mond. Dat is een oproep die we al een paar keer gedaan hebben, jammer genoeg. En ik wijs niemand met de vinger, want studenten moeten pinten drinken. Ik zou het abnormaal vinden mocht dat niet zo zijn. Ik zou zeggen amuseer u, drink pinten, het hoort erbij. Maar als je ziet dat een vriend in de miserie aan het geraken is, het niet meer ziet zitten, te veel heeft gedronken, zorg ervoor dat die veilig thuisgeraakt. Laat die niet alleen."

"Wij hebben de voorbije jaren te veel, vooral jonge mensen, altijd jongens, dood uit het water moeten halen. Na een fuif, na een uitstap in de stad. Of dat nu in Antwerpen, Louvain-la-Neuve of Brugge is, het maakt niet uit waar. Het is altijd hetzelfde ellende. Het zijn mensen die aan het begin van hun leven staan en dat stopt in een lelijke, smerige beek of in een dok. En dat kan niet zijn."

Lees het volledige interview op www.veto.be

